

MERK Á. — CSER PALKOVITS

S.J.

S.J.

A szeretet jegyében

PÁL CYRÉGY

KORDA R.T. KIADÁSA BUDAPEST.

A SZERETET JEGYÉBEN

A NEVELÉS SZENT MŰVE

MERK ÁGOSTON S. J.

munkája után
franciából átdolgozta:

CSER PALKOVITS ISTVÁN S. J.

hittanár

B U D A P E S T, 1943

K O R D A R. T. K I A D Á S A

Nr. 426/1941. Imprimi potest. Budapestini, die 26. Apr. 1941. Eugenius
Somogyi S. J. Praep. Prov. Hung. — Nihil obstat. Joannes Hemm S. J.
censor dioecesanus. Nr. 4348/1941. Imprimatur. Strigonii, die 23. Junii.
1941. Joannes Drahos vic. gen.

Nyomatott: Korda R. T. nyomdájában, Budapest.

---

1. OMNIA VESTRA IN CARITATE FIANT!

„Minden, amit tesztek, szeretetben történjék.” (I Kor. 16, 14.)

1. Szólnak e könyv sorai az ifjúság nevelésével foglalkozókhoz: szülőkhöz, tanítókhoz, nevelőkhöz, de nem kevésbé Egyházunk szerzetesrendjeihez, amelyeknek különleges élethivatása az ifjúság tanítása, nevelése. Fejtegetéseink e tevékenység megszentelésére és elmélyítésére irányuló vezérgondolatokat, segítő indításokat óhajtanak nyújtani, amelyekre napjainkban az élő hit szelleme, az istenbizalom, a fehér öröm és áldozatkészség szempontjából kiáltó szükség mutatkozik.

A könyvecske hivatásos nevelők óhajára jelent meg. Lelkes tanítók és nevelők, elsősorban a szerzetesek közül, — akik hivatásukat az isteni Gyermekebarát szelleméhez szabják s így az ifjúság sorsának alakulása legfőbb érdeklődésük tárgya — éppen tapasztalataik alapján látták döntő fontosságúnak a könyv gondolatainak gyakorlati keresztülvitelét.

E nemesen gondolkozók száma nem

kicsiny; az Üdvözítő szeretetétől ihletett gondolatok s mai ifjúságunk lelki szorultságának közvetlen szemlélete a szívekben visszhangot váltott ki. Többen közülük megtalálják majd benne az ima csendjében régtől keresett s kapott feleleteket s öntudatlanul is gyakorolt útmutatásokat; boldogan idézik majd emlékezetükbe a nekik jutott kegyelem vonzóerejét, mely egykor a nevelői munka engesztelően áldozatos műveire hívta őket.

Gyarapítani a lelkekben Jézus Krisztus, a Gyermekbarát szeretetét és megkedveltetni a gyermeket az Üdvözítő kedvéért: ez a könyvecske vezérgondolata és célja.

Sok tényező nehezíti ifjúsággal törődő munkánkat, sötét hatalmak harcolnak ellenünk. Látnunk kell, mint akarják elszakítani tőlünk a gyermeket s lerombolni, amit fáradsággal építettünk; sokszor kell ártó hatásokra bukkannunk, amelyeknek a gyermeklélek ki van téve. E támadó irányzattal szemben munkánk többször tűnik hiábavalónak. Nem látszhatnék különösnek, ha prófétai szóval fejeznénk ki aggodalmunkat: „Elfáradtam fohászkodásomban és nyugalmat nem találok.” (Jer. 45, 3.)

Erős, a Megváltó Szívében gyökerező szeretetre van szükségünk a gyermekvilág és hivatásunk iránt, hogy csüggedésnek ne adjuk magunkat. Csak az Istentől nyert

erő tudatában szállhatunk szembe a sötét hatalmakkal. Értsük meg tehát az Üdvözítő hívását! Mélyítsük el lelkünkben hivatástudatunkat; ez képesít majd arra, hogy meggyőző erővel hathassunk a gyermekszívekre és ezeket egészen Krisztus szereteténck nyerhessük meg s hogy munkánk, küzdelmünk önzetlen, kitartó legyen.

2. Ez a szeretet és szellem íratta le a sokatmondó szót: „Krisztus szeretete sürget minket . . .” (II Kor. 5, 14.) Szent Pál apostolban élt ez a fáradhatatlan szeretet, amely szívet és akaratot tartott fogva s nem volt nyugta, míg a megváltott lelkek szükségét szenvedtek és segítségét várták. „Krisztusért kérünk: engesztelődjete ki az Istennel” (II Kor. 5, 20.) — írta testvéreinek. Az Apostol tudta, mit nyert, amióta Krisztus lett világossága és élete. A lelkekben végnélkül akarta megsokszorozni önmagát, hogy mint ő, mindnyájan elmondhassák: „Élek pedig már nem én, hanem Krisztus él bennem”. (Gal. 2, 20.) Az Üdvözítő e szeretete volt számára az egyedüli lendítő erő, ez kölcsönözte lelke csodálatos erejét, hatékonyságát. Ez készítette arra, hogy egyházakat alapítson, meghódítsa a lelkeket s az Istember képmásaivá alakítsa őket. Számára Jézus Krisztus mindennek kezdete és vége, benne látta lelke szemével az egyetemes

emberiséget, a jelent és jövőt, életet és halált.

3. Az Apostoléhoz fogható szeretet nem művelhetné-e ma is kegyelmi csodáit a lelkekben? . . . Nem riasztja semmi, nem ismeri a meghátrálás gyöngeségét. Tudja, hogy Jézus ismeri szándékait s erős, ha mondania kell: „Legyen, amint az Úr akarja!” Kész áldozatra is: „Sőt, ha hitelek áldozatán és szolgálatán felül még italáldozatul is kiontanak engem, örülök és együtt örvendek mindnyájatokkal”. (Fil. 2, 17.) Vajjon nem ez-e a Krisztus és apostolának sorsa is? De a legkínosabb megpróbáltatásokban is fölemel a tudat, hogy Krisztus szeretetéért dolgozunk s hogy minden lehetőit elköveltünk a lelkek megmentése érdekében. A szentmisehallgatás ténye, a szentáldozás, szentsegímádás, az elmélkedés csendes percei élesztik bátorságunkat s újítanak meg a buzgóságban. Urunkkal így egyesülve pihenten térünk még a hétköznapi munkáihoz is. Ezek a gyakorlatok az önellenőrzés üdvös tényéhez is hozzásegítenek: vajjon minden tekintetben megfeleltünk-e szent hivatásunknak és legelsősorban mi megtettük-e, amit a gyermekektől követtünk? Így szeretetünk a cselekvés szeretete lesz, nem az érzelemé; hitéletünk bensőségessé válik s gyökérszálaait az Üdvözítő szeretetébe nyújtja le: „Krisztus

szeretete sürget minket". Ez apostoli szó igazsága így rajtunk bizonyosodik be az isteni Szív örömére, vigaszára és a gyermek előnyére. „Járjunk az igazság útján szeretetben, s mindenképen növekedjünk őhozzá, Krisztushoz, aki a fej." (Ef. 4, 15.) Szent Pál sürgető kívánsága is így teljesül majd: „Minden, amit tesztek, szeretetben történjék." (I Kor. 16, 14.)

2. SINITE PARVOLUS VENIRE AD ME

*„Hagyjátok a kisdedeket hozzám
jönni." (Márk 10, 14.)*

1. Gyermekek előtt az Udvözítőről, csodáiról, tanításáról, emberek iránti szeretetéről beszélve, bizonyára nem hagyhatjuk említés nélkül az evangéliumnak azt a bájos és vonzó részletét, amely az Isten Fiát, a hatalmas csodatevőt, a nagy tanítót kisgyermekek körében mutatja be, akiket karjába zárt, amikor hívő anyáik isteni áldásáért könyörögtek. Ki hatolhatna mélyére az isteni Szív érzelmeinek, amelyek eltöltötték, amikor a gyermeklelkében az égiek szépségének visszfényét s a teremtetlen ártatlanság képét látta?

Lehetetlen visszaadni a maga kedves valóságában a jelenetet, amelyben az isteni fölség valami kimondhatatlan gyen-

gédsséggel egyesül, ezekre a szavakra indítva Jézust: „Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké a mennyek országa!” Jézus jól érzi magát a gyermekek között! És mekkora boldogság e kicsinyek számára az, hogy karjai között lehetnek, szívére borulhatnak és tekintetének simogató pillantását élvezhetik! Az a legboldogabb, aki legközelebb férhet Hozzá . . . És az anyák is boldogok. Ők jobban tudják, mint gyermekeik, mit jelent ez az óra. Megértik, hogy Jézus szeretete igazi szeretet, jósága végtelen jóság . . . „Milyen jó lehet ő, ha ennyire szereti gyermekeinket!” És mikor Jézus áldásra emeli a kicsinyek fölött kezét, az anyák megérté-
nek valamit abból a nagy figyelemből, amit Jézus Szíve mutat a gyermekek iránt. Bizonyos, hogy ennek a jelenetnek emléke soha nem hagyta el az anyákat és egész életükön át vigaszként, szent bátorításként kísértte őket. És ami több ennél: Jézus példája arra ösztönzi őket, hogy hasonló szeretetet, gyöngédséget mutassanak ők is gyermekeik iránt. Bizonyos, hogy Jézussal való találkozásuk után sokkal odaadóbban töltötték be hivatásukat gyermekeik mellett. És mekkora tiszteletet ébreszthetett fogékony szívükben a Megváltónak finom gyöngédsége a gyermek iránt! Ezeket az isteni befolyás számára megnyílt lelkeket

természetfeletti adományok árasztották el . . .

Kegyelem napja volt ez mind az anyák, mind a gyermekek számára, öröm és szent aratás napja Jézus részére. Aki szavak nélkül, csupán jóságának hatásával ilyen nagyot művelt az áldott anyák lelkében!

2. Mi, akikre gyermeklelkek vannak bízva, megértjük a mi Urunk közelében töltött hasonló óra boldogságát. Ki ne vett volna örömet részt ezeknek az anyáknak örömében?! Mekkora vigasz, milyen bátorítás lenne az, ha mi is odavezethetnők gyermekeinket Jézushoz, hogy megáldja őket is! Engem is fogadott volna, nekem is mondaná Jézus: „Engedjétek hozzám a kicsinyeket” . . . Előttem is feltárná Szívének kincseit, jóságát, szeretetét, gyöngédségét a gyermek iránt! Példája nyomán én is jobban felfognám a rábízott feladat nagyságát, szentségét, de édes terhét is . . . Tudnám, hogy Ő nem közömbös gondjaim iránt, hogy sóhaj-tásaim visszhangra találhatnak Szívében, hogy egyetlen erőfeszitésem sem vesz kárba, hogy Ő mindent számontart . . .

Pusztán ez a gondolat nem volna elég felemelő ahhoz, hogy megvigasztaljon a fáradtság, a lehangoltság, az aggodalom óráiban? Jézussal biztonságban vagyok. Ő maga lesz kárpótlásom, nem kérek semmi mást.

Jézus tekintetére kitérül a lelkem, átadja magát; pillantása segít abban, hogy komolyan átvizsgáljam életemet és lássam, valóban teljesítettem-e kötelességemet, hogy engedelmeskedem-e az Úr szavának: „Engedjétek hozzám jönni a kisdedekeket . . .” vagy pedig — talán a nélkül, hogy észrevenném — olyasmi felé fordulok, ami jobban hízeleg önszeretetemnek. Krisztus lábainál, az Ő isteni világosságának fényénél végigpillantok azon, amit eddig tettem a gyermekért. Jézus szólal meg lelkem mélyén és kegyelme megadja nekem, hogy szavait szeretettel, buzgalommal hallgassam meg.

3. Nem mindig öröm visz Jézus lábaihoz. Lelkem sokszor meggyötört, lesújt a hálátlanság, lever a sikertelenség, legjobb szándékaimat is félremagyarázzák . . . Ezekben a lehangolt percekben imádkozzunk a gyermekért, imádkozzunk nagyobb kitartással, mint valaha. Emlékezzünk az evangélium megható jelenetére: Jézus Tirus és Szidon határán; — az elkeseredett anya feléje kiáltja: „Könyörülj rajtam, Uram, leányomat kegyetlenül gyötri a gonoszlélek!” Alázatos kitartását megjutalmazza a szó, amely keresztyűcsendül a századokon: „Ő aszszony, nagy a te hited, legyen a te kívánságod szerint.” (Máté 16, 21—28.) Számunkra is lesz a Mesternek egy sze-

rető, sőt köszönő szava, helyeselni fogja erőfeszítéseinket, melyeket mi sikertel-
neknek látunk. És ha arra kényszerül,
hogy szemrehányást tegyen nekünk s ha
még hűségesebbnek, önmagunktól még
jobban elszakadottnak akar látni,
mennyi gyöngédséggel szól majd szava
hozzánk a lélek mélyén! Megmutatja
majd nekünk szívünkkel együtt szenvedő
Szívét, azt a Szívet, amely a mi szívünk-
nél jobban érzi a gyermek hálátlanságát,
hibáit, bűnét.

Vonakodott-e valaha is, ha jót kellett
cselekednie egy lélekkel? A mi lelkünk-
kel? Nem szárnyalta-e túl végtelenül
minden emberi szív szeretetét, hűségét?
Gondolkoztunk-e már azon, hogy bármi-
lyen fájdalom érjen is minket a gyer-
mekkel kapcsolatban, az már előbb át-
járta a Mester Szívét? Lehetek-e én kö-
zömbös akkor, amikor tudom, hogy gyer-
mekeim bűnei, a reá leselkedő veszélyek
mennyire aggasztják isteni Szívét?!
Nem! Vigasztalnom kell Jézust és ez le-
gyen elegendő ok arra, hogy Vele kí-
vánjunk érezni, szenvedni, jóvátenni,
engesztelni.

Egy napon a gyermekről beszélve, így
szólt Urunk a tanítványokhoz: „Mon-
dom nektek, hogy az ő angyalaik szünet
nélkül látják Atyám arcát, aki a meny-
nyekben van”. (Máté 18, 10.)

Szegezzük szemünket mi is az Úrra, mint ezek az égi pártfogók. Ő majd segít abban, hogy teljes lélekkel élhessünk kötelességünknek. Jézus Krisztus példája fáradhatatlan buzgalomra gyújt majd minket; egyre jobban és jobban megérteti majd velünk a Szívéből fakadt gyöngéd mondatnak mélységes értelmét: „Engedjétek hozzám jönni a kisdede-
ket . . .”

3. DONEC FORMETUR CHRISTUS IN VOBIS

*„Amíg Krisztus kialakul benne-
tek . . .” (Gal. 4, 19.)*

1. Jézus a gyermekek között megtanít arra, mi minden szeretne Ő lenni az ifjú lelkek számára: világosság, boldogság, erő, természetfölötti élet. Szívének az a vágya, hogy bennük isteni szépségének, tisztaságának tükröződését lássa. És én segíthetek ebben, kitalálhatom, megérthetem Isten szándékait, hiszen a gyermeki lelkek is — mint az Apostol mondja — arra vannak szánva, hogy hasonlóké legyenek Fiának képéhez. (Róm. 8, 29.) Vonásról-vonásra megalkotni bennük saját eleven képmását, ez az a cél, amelyet Jézus el akar bennük érni

titkos sugallataival, kegyelmeivel, melyekkel elhalmozza lelküket. Nem ő maga-e az, Aki ezeket a kegyelmeket megnyerte számukra és hozzá milyen áron?! Ó, bár megláthatnánk a gyümölcsöket, a kegyelem-érlelte gyümölcsöket gyermekeink lelkében!

2. Bensőséges lelkek, akik előtt a kegyelem csodálatos működése már ismeretes, meghatott tisztelettel szemlélik a titokzatos kapcsolatokat, amelyek Jézus Krisztust a gyermekekhez fűzik. Arra érzik magukat ösztönözve, hogy lépésről-lépésre kövessék Urunkat titkos útjain isteni működésében. Tanúi a kegyelem-aratta győzelmeknek, látják a lelkeket, amelyeket a Mester maga alakít át, jelentkeznek hívására, megosztva Jézus munkáját s a maguk részéről is fáradhatatlan hűséggel dolgoznak azon, hogy „Krisztus alakuljon ki a gyermeklelkében”.

És én? Ó igen, nekem is Jézus képét kell megalkotnom a gyermekben. Ez a kép maga a tisztaság, az alázatosság, az egyszerűség, a szeretet. Ezt a képet kell mind szebbé és szebbé tennem, hogy Jézus szemeiben tükröződjék vissza: íme a feladatom.

Hogyan érhetem el ezt? Ismertessem meg Jézust a gyermekkel, hogy ifjú lelke vonzódást érezzen a szépség, a kifejez-

hetetlen szelídség, az isteni irgalmasság és tisztaság iránt. Mutassam meg neki a gyermek Jézust, aztán a názáreti házban növekedő Jézust — Jézust a gyermekek között, amint megáldja őket, — nem alkalmasak-e arra ezek a képek, hogy elragadják a gyermeki lelket?! Tárjuk ki a gyermekek szívét, értelmét, hogy az isteni jóság szelíd hatására mintegy baráti kapcsolat keletkezzék Jézus és ő köztük.

Jézus képmását kialakítani a gyermek lelkében nem más, mint előkészíteni a fiatal lelket Jézus érényeire; nem más, mint eltávolítása mindannak, ami akadályozhatná az isteni Vendég jövetelét. Az én feladatom éppen ez: őrt állani a gyermek szívénel, hogy távoltarthassam azt, ami Jézus művét akadályozhatná. Mennyi minden igyekszik erőszakosan betolakodni ebbe a szívbe! Az Úr engem bízott meg őrzésével. Reám tartozik hát, hogy kikémleljem az ellenséget, felismerjem és szemmeltartsam titkos műveleteit. Erős kézre van szükségem, hogy visszaszorítsam őt, de győzni fogok, mert az isteni kegyelem sosem fog hiányozni. Ne felejtsem el: a Gyermekről van szó!

3. Minél nagyobb lesz az ellenállás, minél jobban növekednek a nehézségek, annál inkább erősödik szeretetem, hűségem, Jézussal való kapcsolatom. Nagy-

lelkű leszek: felajánlom áldozatul önmagamat s önfeláldozásom a legvégső határokig elmegy. Mennyit nyer majd ezzel belső életem! Gyakran megkérdézem majd önmagamtól: vajjon megvalósítottam-e mindazt, amit a szeretet és a nagylelkűség sugallt nekem. Mint Jákob, úgy küzdök majd Jézussal s a lelkek üdvössége lesz küzdelmem gyümölcse.

De Jézus példája okosságra is tanít, hogy munkám gyümölcset fáradhatatlan türelemmel tudjam kivárni. Lehetséges-e, hogy gyorsabban, könnyebben arassak győzelmet, mint Jézus, vagy hogy sikerem nagyobbak legyenek, mint az övéi?!

„Isten munkatársai vagyunk” — mondja az Apostol. (I Kor. 3, 9.) A meggyőződés, hogy együttműködöm Istennel, meg fogja tisztítani szándékaimat, lelkemet elzárja minden önző gondolat elől. A gyermeki szívek „Isten szántóföldjei”, rajtuk kell felépülnie az isteni építménynek, de „vigyázzon mindenki, hogyan épít rájuk”. (I Kor. 3, 10.) „Isten temploma szent.” (I Kor. 3, 17.) Ki merné megszenteltetni azzal, hogy behelyezné az önszeretetnek kevélységre, majd lelki nyugtalanságra vezető bálványképét? Nem, ezt ne tegyünk, hanem legyünk Isten szolgái „tisztaságban, tudásban, béketűrésben, nyájasságban, a Szentlélekben nem színlelt szeretetben,

az igazság igéjében, Isten erejében". (II Kor. 6, 6—7.) A mi dicsőségünk lelkiismeretünknek az a tanúsága lesz, hogy munkatársai voltunk Istennek „szívünk egyszerűségében és istenes őszinteséggel, nem testi bölcseségben, hanem Isten kegyelmével". (II Kor. 1, 12.) Szent Pállal mi is köszönetet mondhatunk Istennek, „ki mindig diadalra segít minket Krisztus Jézusban és az ő ismeretének illatát minden helyen kinyilatkoztatja általunk". (II Kor. 2, 14.) S az igazi apostoli hivatás és az apostolkodás kegyelme bennünk és általunk is ki fog virágozni a lelkek alakításának szent munkája által. Mert ezeken a lelkeken Krisztus arca fog visszatükröződni a Megváltó vigasztalására, nekünk pedig örömünkre és bátorításunkra abban a nehéz munkában, amelyet Jézus bízott ránk. (V. ö. II Kor. 12, 12.)

4. TRISTITIA MIHI MAGNA EST ET CONTINUUS DOLOR CORDI MEO

*„Nagy a szomorúságom és szívemnek szüntelen a fájdalma.”
(Róm. 9, 2.)*

1. Szent Pálban ég a vágy, hogy Krisztust alakítsa ki a lelkekben, hogy azok szentek és feddhetetlenek legyenek Isten

előtt. (V. ö. Efez. 1, 4—5.) Tudja, hogy küldetése szerint Jézus Krisztust kell hirdetni: „Intünk minden embert és tanítunk mindenkit minden bölcseségben, hogy tökéletessé tegyünk minden embert Krisztus Jézusban.” (Kol. 1, 28.) Jézus Krisztusra szegzett tekintettel szüntelenül prédikál és imádkozik. Szenved, ha látja, hogy népénél süket fülekre talál, mert az nem érti meg keresztény hívásának nagyságát. A korintusiakhoz írt második levél feltárja előttünk ezt a szeretettől égő apostoli szívet: „Ki szenved, hogy én ne szenvednék; ki botránkozik meg, hogy én ne égnék?” (II Kor. 11, 29.) A rómaiakhoz írt levélben lelke ismét kiárad: „Nagy a szomorúságom és szívemnek szüntelen a fájdalma!” (Róm. 9, 2.) „Szívemből kívánom és könyörgök Istenhez az ő üdvösségükért.” (Róm. 10, 1.)

Azoknak a lelkeknek balsorsa, akik visszautasítják a kegyelmet, nem hagy neki nyugtot, nagylelkű a végletekig, önmagát ajánlja föl áldozatul érettük: „Kívánnám, hogy magam legyek átkozott, távol Krisztustól, testvéreimért!” (Róm. 9, 3.) Mennyire sajnálja azokat, akik „elcserélték Isten igazságát hazugságra és inkább tisztelték és szolgálták a teremtményt, mint a Teremtőt, aki áldott mindörökké”. (Róm. 1, 25.)

2. Elviselhetetlen számára a gondolat, hogy a teremtmény annyira elfeledkezhet magáról, hogy káromolja Teremtőjét. „Te, aki kérkedsz a törvénnyel, a törvény megszegésével gyalázod Istent, mert amint meg van írva: az Istennek nevét miattatok káromolják a pogányok között.” (Róm. 2, 23—24.)

Mindent Isten tökéletes tisztaságával mér össze, a bűnt is e legtökéletesebb szentség szerint ítéli meg, éppen ezért lelke mélyéig érzi annak rosszását és a bűnös hálátlanságát.

3. Egy napon arra kényszerül, hogy a korintusi egyházközségnek szemrehányást tegyen szomorú eltévelyedéséért. Egy bűnös lélek vétke nyomja szívét. De ennél jobban lesujtja valami. Úgy látja, hogy a keresztények, az ő népe, akikkel a megváltás kegyelmeit közölte, a hívek, akiket bevezetett a hit szent titkaiba, nem értették meg egy ilyen botránynak a gyalázatát. „És ti fel vagytok fuvalkodva a helyett, hogy szomorodnátok!” — kiált fel. (I Kor. 5, 2.)

Mikor Dávid vétkezett, Nátán próféta Isten parancsára szemére vetette bűnét. A bűnbánó Dávid bocsánatot nyert, de égeti lelkét a tudat, hogy gyalázatot hozott az Úr nevére. „Isten megbocsátotta bűnödöt, de mivel megszenteltségtelenítet-

ted Isten nevét, fiad meghal." (II Sám. 12, 12—15.)

Jób engesztelő áldozatokat ajánlott fel gyermekeiért, mert — mint mondotta — „gyermekeim talán káromolták Istent szívükben". (Jób 1, 5.)

A szentek és minden Istent szerető lélek tudja, hogy a bűn mennyi hálátlanságot és igazságtalanságot rejt magában. Ez a belső megvilágosodás arra indítja őket, hogy önmagukat ajánlják fel áldozatul. Édes vigasz számukra, hogy az Istent ért sértéseket imádsággal, bűnbánattal, áldozatokkal jóvátehetik. Nemes és szent lelkek! Megértettek valamit Isten mérhetetlen tisztaságából, ezzel szemben a bűnt undoknak és förtelmesnek látják.

De nem csupán a szenteknek kell részt kérniök a világ megváltásából. Mindnyájunknak szent kötelessége résztvenni a megváltás művében, különösen ha önként és nagylelkűen azt választottuk életfeladatul, hogy a lelkeket Istenhez vezetjük, hogy közvetítünk Isten és teremtményei között. Papok, szülők, keresztény nevelők: valamennyien társai vagyunk Jézus Krisztusnak küldetésében, társai a szeretet törvénye által.

4. Vajjon a gyermek is képes lenne arra, hogy megszenteltségtelenítse Isten nevét? Lehetséges lenne, hogy ezt a szent nevet, amelyet keresztelese napján idéz-

tek felette, saját hibájából meggyalázza? Sajnos, e felől szomorú bizonysgot tesznek tapasztalataink.

Bűn a gyermek lelkében! . . . Nem ez akadályozza-e meg mindenekelőtt munkáknak, fáradozásainknak valódi sikerét?! Legönzетlenebb igyekezetünk sem hoz gyümölcsöt a bűntől feldúlt lélekben, mert a cél, melyet minden erőfeszítésünkkel el kell érnünk: meg kell őriznünk a gyermeket Isten számára. Minden egyéb csak látszat, ha ezt el nem érjük.

5. Micsoda mérhetetlen veszedelmek fenyegetik a gyermeket! Mennyi durva megpróbáltatásnak van kitéve éppen a gyermekkor! A bűn mindenfelé bőségesen burjánzik; gyakran, sajnos, mély gyökereket is vert már az ifjú lelkekben. Vannak nyíltan, emelt homlokkal elkövetett gyerek-bűnök . . . aztán titkos bűnök, lelket mérgezők. Ma már nemcsak a pap látja a pusztítást, amit a rejtett forrásokból hirtelen előtörő bűnáradat végez a gyermek lelkében. Elárasztja ez a szennyes folyam a gyermeket, fertőzött hűlámái elsodorják őt. Számos bizalmas közlés fedi fel előttünk ezeket a szomorú titkokat . . .

Ha a végzetes lejtőre egyszer rálépett a fiatal lélek, ha elvakította az élvezet, megnyílik a bűn számára. S most sorra következnek: a közömbösség, az önzés,

a szeretet hiánya, a hálátlanság, az engedetlenség, egészen a lázadásig, az érzé-
kiség, a hit elleni bűnök, sőt: a károm-
kodás, a szentségtörések . . . Távolról
sem állítjuk, hogy napjaink fiatalsága tel-
jes egészében magán hordozza e szomorú
lajstromot. De az a lényeg, hogy ezek a
bűnök megvannak az ifjúság körében, és
— mint említettük — a buzgó pap, a
tanító, az édesanya, a gondos nevelőnő
felfedezik azokat. Hányszor vérzik lelkük,
amikor látják az előttük megnyíló örvé-
nyeket, amelyek elnyelik a tisztaságot,
sőt minden erényt már csírájában elfoj-
tanak. Mennyi aggodalom napról-napra
a buzgó lélek számára, akiben az engesz-
telés gondolata él! Mint Szent Pál, ő is
el szeretné vitatni ezeket a szegény
gyermeklelkeket az isteni igazságszolgá-
latás elől és nincs nyugalma, míg fel nem
ajánlotta magát Jézusnak, hogy szenved-
jen és engeszteljen érettük.

Biztos, hogy a gyermek nem mindig
tudja, mit tesz. Gyakran cselekszik gon-
datlanságból vagy könnyelműségből. Ez
vigasztalhat minket, de ne feledjük: Isten-
nek ezek a gyöngeségek nem tetszenek.
És ne is ámbítsuk önmagunkat: a gonosz-
ság nem mindig ismeretlen a gyermek
előtt!

6. Saját környezetünkől vett tapaszta-
lataink is rávezetnek a gondolatra, hogy

számos gyermek van, aki felnő a nélkül, hogy ismerné Istent. Ezeknek senki sem beszél a gyermek Jézusról, a betlehemi jászol sugarai soha meg nem csillannak szemeik előtt. És milyen sok ilyen szegény gyermek van! Nyissuk fel a boldog-
emlékű XI. Pius pápa „Miserentissimus Redemptor” kezdetű körlevelét. „Annyi gyermek van, — olvassuk — akit a hit fénye nem világosít meg, akit az örök boldogság reménye nem vigasztal, akit semmiféle szeretet tüze nem melegít . . . A halál sötétsége takarja be őket . . . Tömegesen ragadják el a gyermekeket az Egyház anyai keblétől! Megtanítják őket, hogy káromolják Jézus Krisztust s a legundorítóbb bűnökre szoktatják őket!”

Ha megértem ezeknek a gyermekeknek szerencsétlenségét, enyémekek tekintem majd mindazokat, akiknek közeledniök kellene a mi Urunkhoz, de nem ismerik az Ő szavát, mert „senkijük sincs, aki segítene nekik”. (Ján. 5, 7.) Nem lehetnék én az, aki segíti őket? Nem szól-e hozzám is Szent Pál vallomása: „Mindenkinek adósa vagyok!”? (Róm. 1, 14.)

5. DEBITOR SUM

*„Mindenkinek adósa vagyok.”
(Róm. 1, 14.)*

1. „Mindenkinek adósa vagyok” — e szavakkal elkötelezi magát az Apostol jelenre, jövőre egyaránt. Nem kérdezi, mibe kerül majd hivatása: feláldozza szabadságát, lemond az apostoli jogokról, rabszolgává teszi magát, mindenkinek mindene lesz: „Mert bár mindenkitől független voltam, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy többeket nyerjek meg.” (I Kor. 9, 19.)

Az ő példájára én is nagylelkű leszek minden alkalommal, amikor a gyermek javára valamit tehetek, amikor engesztelhetem, vigasztalhatom Jézust. Mert nekem is becsületbeli adósságom van Istennel szemben, nekem is egy egészen Istennek ajánlott hivatást kell megvalósítanom.

Ha Jézus csak egyet is rámbíz az ő gyermekei közül, bizalmának ez a jele az én részemről határtalan odaadást követel. Csak ez felel meg a mi Urunk várakozásának.

2. De remélhetek-e sikert, ha a bűn behatol a gyermek lelkébe? Mit tehetek ennek a szerencsétlenségnek megakadályozására, amelynek pusztító lehetősége is éberré kell, hogy tegyen? Éljek Isten je-

lenlétének tudatában, lássam tisztaságát, szépségét, jóságát. Itéljem meg a bűnt Isten szentségének fényénél . . . Nem vagyok-e én is a gyermeknek „angyal”-a? Márpedig: „az angyalok szüntelenül látják Atyám arcát, ki a mennyekben van”. (Mt. 18, 10.) Jézus felajánlotta magát a gyermekért, természetes, hogy én is megteszem ezt. Jézus elé tárom imáimat, elégtételemet, minden erőfeszitésemet, csak a bűn be ne hatolhasson a fiatal élekbe.

És mit tegyek, ha nem bírom megakadályozni a bűnt, ha a gyermek nem érti, mit csinál, ha megszereti a bűnt és nem akar szabadulni tőle? Akkor is: nézzek Istenre! Minden bűn sérti Isten fölségét, szentségét. De a gyermek bűne mindenél fájóbban érinti Isten Szívét. Vegyük tehát körül mi tiszteletadással ezt a Szívet, amelyet éppen a Neki legkedvesebb sebez meg, álljunk Isten és a gyermek közé, engeszteljünk, vigasztaljunk.

Mi az engesztelés? Nem más, mint gyalázatba öltözni azért, hogy Isten megdicsőüljön, elszenvedni a hálátlanságot és megvetést azért, hogy Istent ne sértegessek, ellensúlyozni a sérelmet forró szeretettel, hűséges odaadással.

Mint Szent Pál apostol, úgy ég a vágytól az engesztelő lélek, hogy szeretetet

szeretetre halmozzon és így kérjen bocsánatot minden Istent ért sértésért.

6. CARITAS CHRISTI URGET NOS

„Krisztus szeretete sürget minket.” (II Kor. 5, 14.)

1. Ha nézem Jézus szeretetét a gyermek iránt, megtanulom, miért kell engesztelnem.

Ez a szeretet vonul végig Urunk egész életén. Betlehemben kisdeddé lesz s aztán átéli az ifjú éveket is, hogy ezt a kort is megszentelje. Micsoda alázat, milyen kifejezhetetlen jóság van abban, hogy Isten lehajol, kicsi lesz a kicsinyekkel, mert „mindenben hasonlónak kellett lennie testvéreihez.” (Zsid. 2, 17.) Élete fenntartását Szűz Mária szeretetének és Szent József gondoskodásának köszönheti. Az ártatlanul megölt kisdedek azt adják Neki, ami a legdrágább: életüket, vérüket. Egyiptomban, Názáretben — mint a jó gyermekek példaképe — alázatos engedelmességet gyakorol. Milyen sok kegyelmet áraszthatott Jézus játszótársaira jópéldájával, jóságával, imáival, áldozataival?!

Majd megkezdődik a Megváltó nyilvános élete. Jézus hirdeti Isten országát az

embereknek, bűnbánatra hívja őket, kegyelmet ígér nekik. Beszélget a néppel, annak vezetőivel, az írástudókkal, a papokkal; tanítványok, apostolok sereglenek köré. Teljesen az Atya által rábízott nagy feladatnak él. Talán a gyermekek eltűntek szemei elől? Így hitték az apostolok, s mikor a Mester egy nehéz naptól kifáradva visszavonult, elküldik az anyákat, akik Őt keresik gyermekeikkel, mindenáron távol akarják őket tartani Jézustól. És Ő? „Ne tartsátok vissza őket tőlem, mert ilyeneké a mennyeknek országa.” (Mt. 19, 13—15.) A kicsinyek nem értik ezeket az isteni szavakat, de Jézushoz közelíthetnek; egészen közel mehetnek Hozzá: Szíve közelébe. Ő pedig megáldja őket. . . Ő, ez a kép! Vajjon nézhetünk-e rá a nélkül, hogy előttünk ne állna egy másik, sajnos, olyan gyakori jelenet: a gyermek, aki menekül Jézus elől, aki megbántja Őt, aki nem kér áldásából, aki kiragadja magát szent öleléséből?! . . .

2. Egy napon az apostolok megkérdik Jézustól: „Ki lesz a legnagyobb közülünk a mennyek országában?” Jézus pedig egy gyermeket állít közéjük s azt mondja: „Ha nem lesztek, mint a kisdedek, nem mentek be mennyek országába!” (Mt. 18, 1—3.) Szent Márk hozzáteszi: „Aki egyet is befogad e kicsinyek közül az én nevemben, engem fogad be, és aki

engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött."

Jézus minden embert alázatosnak, egyszerűnek, tisztának szeretne látni, amilyen a gyermek.

De a Mester előre látja, hogy a gyermeket is megpróbálják majd elragadni szeretetétől. Milyen szomorúsággal fordul azokhoz, akik „megbotránkoztatnak egyet is e kicsinyek közül!” (Mt. 18, 6.) „Jobb volna annak, ha a tenger mélységébe merítenék!” Akkor mennyire fájhat Szívének, ha a gyermek önként hagyja el Őt és maga botránkoztat meg más gyermeket!

3. Jézus közeledik a szent városhoz . . . Ma Jeruzsálem diadalmas bevonulást rendez Királyának. Ezt minden évben újra ünnepli az Egyház.

A kicsinyek hangja belevegyül a felnőttek ujjongásába: „Áldott, ki az Úr nevében jó!” A papi fejedelmek, írástudók megbotránkoznak: „hallod-e, mit beszélnek ezek?!“ Tekintetük mintha Jézus Szívébe hatolna, éppen azt irigylük Tőle, amit legjobban szeret: a gyermekek dicséretét. És az Udvozító nem mond le a kicsinyek hódolatáról: „Soha sem olvastátok-e, hogy a kisdetek és csecsemők szájából készítettél dicséretet?!“ (Mt. 21, 15. 16.)

A gyermekek azt ajánlják fel Neki,

amit az írástudók és papok megtagadtak
Tőle és Szíve megvigasztalódik . . .

Értsük meg végre, hogy a gyermek-
bűnökért való engesztelés a bensőséges
szeretet bizonyítéka, és értékes Jézus
Szívének. Vágyik részünkről az engesz-
telésre, jóvátételre. Lelkeket keres, akik
látják azt, amit mások észre sem vesznek.
Lelkeket, akik megértik az isteni Szív
tiszteletének gyökerét, szellemét.

4. Gyakran megtörténik, hogy nem egy
lélek zavarba jut és kérdi, vajjon a meg-
dicsőült Jézus szenvedhet-e még, s hogy
az engesztelő jócselekedetek „vigasztal-
hatják”-e azt, Aki örök boldogságban
uralkodik?

Boldogemlékű Szentatyánk, XI. Pius
már idézett körlevelében megfelel erre
a kérdésre: „Hozzatok elém egy szerető
lelket, az megérti majd, amit mondok.”
Szent Ágoston szavai ezek és tökéletesen
megfelelnek kérdésünkre. Akik lelkük
mélyéből szeretik Istent és szemlélik
Jézus Krisztus életét a földön, azok lát-
ják, hogyan szenvedett az emberekért,
kimondhatatlan kínokat viselt el értük.
Látják mardosó szomorúságtól kimerülten,
gyalázatokkal terhelve, bűneinkért osto-
rozva, mindezt azért, hogy bennünket
megváltson. Ezek a jámbor szemlélődések
nagyon is igazak, mert Jézus magára
vette az egész emberiség minden bűnét,

meghalt, hogy engeszteljen minden idők minden gonoszságáért. Minden bűn a maga módján megújítja a Megváltó szenvedéseit. „Keresztrefeszítik Isten Fiát és elhalmozzák gyalázatokkal.” (Szt. Pál.)

Kétségtelen, hogy engesztelésünk vigasztalja Jézust. Előre látta azokat, midőn az angyal leszállott az égből a Getszemánikertbe, hogy könnyítsen a bűn borzalmaitól gyötört, feldúlt Szívén. Tehát ma is meg tudjuk vigasztalni Jézus Szívét, sőt: ez kedves kötelességünk. Az Egyház liturgiája ismétli a Megváltó panaszát: „Kerestem valakit, aki együtt szomorkodjék velem és nem találtam; vigasztalót — és nem akadt senki” . . . (Zsolt. 48, 20.)

Tegyük hozzá, — boldogemlékű Szentatyánk szavai szerint — hogy Krisztus engesztelő szenvedésének meg kell újulnia és bizonyos módon be kell teljesednie misztikus teste: az Egyház által. Mert hogy Szent Ágostonnak másik mondását idézzük: „Jézus Krisztus elszenvedte, amit el kellett szenvednie, semmi sem hiányzik szenvedésének teljességéből, az befejezett, de csak a Főben. Ezután misztikus testének kell szenvednie.” A misztikus testében szenvedő Jézus pedig azt kívánja, hogy mi is vegyünk részt a világ megváltásában . . . „Nekünk tehát, mint Krisztus tagjainak meg kell osztanunk a Fő szenvedéseit.”

Bár találna bennünk hősies lelkekre az Egyházfejedelem szózata! Az imákat, bűnbánatot, áldozatokat s mindazt, amit felajánlunk Megváltónknak, Ő előre látta szenvedése napján. Semmit meg nem vetett, semmit vissza nem utasított. Felajánlhatjuk Neki mindennapos áldozatainkat, még a legcsekélyebbeket is. Ez az annyira tiszta, oly hűséges, olyan jóságos Szív örömmel fogadja a figyelmességet, a gyöngédséget, amit az engesztelő szeretet sugall, könnyíteni akarva Jézus Szívén.

A Szent Szív kultuszának gyakorlatai nem újak. Az Egyház jóváhagyja őket, mert megfelelnek szellemének.

Jézus mindenkit vár, de különösen minket, akiket megbízott, hogy őrizzük meg számára és Vele a gyermeklelkeket. Ki ne teljesítené hát óhaját?!

7. CUM MARIA, MATRE JESU

*„Jézus Anyjával, Máriával.”
(Máté 2, 11.)*

1. Ha a nagylelkű engesztelés a Jézus iránti bensőséges szeretet bizonyítéka, akkor természetesen befolyásolja szent Anyjával való kapcsolatunkat is. Jézus és Mária között kifejezhetetlen egység volt, amelyet szakadatlan szeretet-megnyilatkozások élesztgettek.

Melyik anya ne érezné át mélységesen mindazt, ami gyermekét éri? Talán Mária anyai aggodalmai más természetűek voltak, mint amilyeneket mi tapasztalunk, mégis: eléggé ismerjük anyai szívét ahhoz, hogy valamennyire megérthessük szenvedéseit.

Betlehemben már részvétellel töltötték el szívét az Istenember szenvedései.

Micsoda gyötrelem lehetett számára a véres keresztáldozat megjövendölése, amikor Simeon a templomban megjósolta Neki, hogy szívét tör járja majd át!

Várja e jövendölés beteljesedését, máris Egyiptomba kell menekülnie, hogy Fiát megmentse Heródes kegyetlensége elől.

Mária jobban szenvedett gyermekéért, mint más anyák. De ezek a keserűséggel teli órák nem csupán a szenvedésnek voltak szentelve. Mária számára ezek az órák a szeretet és áldozat órái is.

A jászol szegénységének ellensúlyozására felajánlja Jézusnak anyai szíve kincseit . . . Egyiptomban a leggyöngédebb figyelmességgel veszi körül Fiát, a kis Száműzöttet . . . Simeon jövendölését vérző szívvel fogadja, de ettől kezdve teljes lélekkel részt kér magának Jézus művéből. Heródes gyűlöletével szemben Ő még élete árán is támogatni akarja Fiát . . . És milyen keserű napjai vannak, amikor Jézus a húsvéti ünnepek után

anyja tudta nélkül a templomban marad!
Hogy egész mélységében felfoghassuk e
fájdalom nagyságát, egészen át kellene
értenünk azt, ki volt Jézus Máriának.

Hogyan kérdezősködik Felőle minden
zarándokcsoportnál? Micsoda sajnálkozás,
milyen mérhetetlen szeretet van ebben a
fájdalmas keresésben? Milyen boldog a
pillanat, amikor megtalálja Őt! (V. ö. Lk.
2, 41—50.)

2. Repülnek az évek. A Gyermekek fel-
nő és elindul, hogy Isten országáról be-
széljen az embereknek. Máriának válnia
kell Fiától, de szívével követi Őt Palesz-
tina minden útján. Jézus ajkáról elszálló
minden szó, az áldás, amit keze osztogat,
a csodák, amiket művel, a hit, amelyet
a fogékony lelkekben ébreszt: mind
visszhangra találunk Mária magános
otthonában.

Kétségtelen az is, hogy Mária volt az
első, aki megérezte a gyűlöletet, a nép
vezetőinek: a papoknak, írástudóknak
egyre növekvő ellenségeskedését. Ő volt
az első, aki látta, hogyan harcol a go-
noszság és a hazugság Fiának irgalmas
szándékai ellen. Ő látta először ennek
az engesztelhetetlen gyűlöletnek gyümöl-
cseit beérni. Mindez anyai szíve számára
új alkalom volt a részvételre, az engesz-
telésben való egyesülésre.

Elérkezik a végső önfeláldozás órája

az Istenember számára. Az Anya ott áll Fia mellett, minden fájdalma megújul, elárasztja szívét . . .

Az Olajfák-hegyének halálküzdelse, Júdás árulása, Péter tagadása — tudomására jut. — Nem látta-e Jézusát, amint Heródes az esztelenek ruhájába öltözteti? Rablógyilkossal azonosítja? Nem hallotta-e Pilátus Ecce homo-ját és a nép rettenetes kiáltozását: „Feszítsd meg, feszítsd meg Őt!”?

A halálos ítéletet kimondják az ártatlan Áldozat felett. Jézust elhurcolják a Kálvária hegyére . . . A kegyetlen találkozás közte és Anyja között csak egy pillanatig tart, de minden fájdalom mellett is mennyire vigasztalhatta Jézust a szeretet és imádat e nyilvánítása!

És íme, ott áll az Anya a kereszt lábánál. Átérzi meggyötört, meggyalázott, elhagyatott, haldokló Fiának fájdalmait. Mária szívének szeretete utolsó cseppig kiüríti a keserűség kelyhét.

Utolsó kegyetlenség! Jézus Szívét átszúrja a katona lándzsája. Simeon jövendölése beteljesedett, a tör átjárja Mária szívét. „Ó Anya, szeretet forrása, értesd meg velünk fájdalmaid mélységét, hogy résztvehessünk szenvedéseidben!”

De különösen ebben a pillanatban az anyai fájdalom mellett volt Máriában valami még nagyobb, még szentebb: a rész-

vét, a szónak legteljesebb értelmében, résztkérés Jézus szenvedéséből, titokzatos önfeláldozás Fiával együtt a világ megváltásáért.

Mária, az egész emberiség képviselője a kereszttövénben felajánlotta Istennek a megváltás zsengeit . . .

3. Így lett Mária számunkra közvetítő és az engesztelő áldozatnak példaképe. Ő segít majd minket abban, hogy Fiának valóságos munkatársai lehessünk.

Az egység égi Anyánkkal a megváltás munkájában még valamit ad nekünk. Nem tudta-e Mária, mennyire szerette Jézus a gyermekeket és hogy mikor Ő maga is gyermekké lett, ezzel meg akarta szentelni a gyermekkort és mindazokat, akik a gyermekkel jót tesznek?! Isteni Gyermekében Mária megismerte és szerette a gyermeket, akiért én most imádkozom, akiért engesztelek. Micsoda bátorítás ez egy engesztelni kívánó szív számára!

Bízzunk határtalanul Máriában és akkor biztosak lehetünk, hogy közbenjárására kegyelmek és természetfölötti javak áradatát nyerjük majd el!

8. ANGELI EORUM SEMPER VIDENT FACIEM PATRIS

*„Angyalaik az égben minden-
kor látják Atyám orcáját.”
(Máté 18, 10.)*

1. „Sub specie aeternitatis”, Isten jelenlétének tudatában dolgozik majd a lélek, miután megértette az engesztelő szeretetet. Utánozza ebben a mennyei angyalokat, akik szüntelenül szemlélik az Atyát és őrzői szerepüket Benne értik meg egészen.

Szokjuk meg mi is, hogy Isten jelenlétének tudatában éljünk, kérjük őrangyalunkat, nyerje meg számunkra is a benne élő buzgóságot Isten dicsőségéért, tanítson meg bennünket is szeretetre, nagylelkűségre, buzgóságra, esdjen ki nekünk sok lelki világosságot . . .

Kérjük, létesítsen köztünk és maga között szent egyességet, bizalmas kapcsolatot: ezáltal nagyon sokat nyerhetünk.

Ha kötelességeink teljesítésére őrangyalunkkal szoros egységben indulunk, általa intve, bátorítva lelkünk Istenre irányzott marad. Az angyal tisztasága, hűsége, türelme sokszor megszégyeníti majd gyöngeségünket, de még többször vonz majd példája, hogy magunkat felajánljuk, átadjuk Istennek . . .

S ha az ifjúság hálátlansága, a siker hiánya csüggedéssel fenyeget, ha szinte fellázítja lelkünket, hallgassuk meg égi Testvérünk titkos szavát: „Ne gondold magadra, felejtsd el magadat, hogy inkább Istenre gondolhass, emelkedj önmagad fölé; a gyermek lelkéről van szó, Isten dicsőségéről!”

Ne legyünk süketek sugallatai iránt, erősítsük meg újra ingadozó lelkünket, könyörögjünk őrangyalunkhoz, hogy nyerve meg számunkra Jézus Szívétől önérdkeink nagylelkű feledését és tökéletes ragaszkodást a gyermekhez, akit reánk bízott.

2. Még többet is tehetünk ennél. Többet annál is, mint ami az őrangyalnak megadatott. Mi szenvedhetünk, áldozattá is lehetünk az engesztelés szellemében. „Ne keressétek távolban az áldozatot, amire szükségetek van, — mondja Szent Ágoston — ti magatok vagytok az áldozatok.”

Micsoda örömmel viszi majd őrangyalunk áldozatainkat Isten trónjához! Viszonzásul új távlatokat nyit majd meg nagylelkűségünk számára, hogy azokat szembehelyezzük a gonoszossággal és így segítségével folytathatjuk majd szent feladatunkat: Jézus Szívének vigasztalói lehetünk.

9. IN ABUNDANTIA BENEDICTIONIS EVANGELII CHRISTI

„Krisztus evangéliuma áldásának bőségével.” (Róm. 15, 29.)

1. Általánosan elismert törvény, hogy Isten semmiféle jószándékú kezdeményezéstől nem vonja meg áldását. Hogyne adna hát bőséges termést annak a tiszta és önzetlen szeretetnek, amellyel a gyermekeket szeretjük?

De — mint említettük — a bűn, legbuzgóbb erőfeszítésünk ellenére is belopakodhatik a fiatal lelkekbe. Épp ezért ajánljuk fel magunkat engesztelő áldozatul az Olajfák hegyének Jézusával, Akit az egész világ bűnei terheltek. Számtalan kegyelmet nyerhet így hűségünk a gyermekek számára. Visszautasította-e valaha is a jó Isten egy szerető lélek engesztelő áldozatát?!

Mindazonáltal nem csupán a bűn az, ami megakadályozza a kegyelem művét a lelkekben. A fiatalság tökéletlenségei, gyöngesége is gyakran útját állják erőfeszítéseinknek és Isten gondolatainak. Nagylelkűségünknek ezeket is el kell hárítania, hogy a kegyelem szabadon működhessék.

Nincs engesztelés szelleme ott, ahol hiányzik a hivatásbeli kötelességekhez

való nagy hűség. Mindenekelőtt a mindennapi élet adta nehézségekben kell készséggel áldozatot hoznunk, el kell feledkeznünk önmagunkról, hogy csak Isten érdekeit keressük — de ezt teljesen és minden vonatkozásban. Ez az állandó odaadás mélységet, tisztaságot, jóságot ad a gyermek iránti kapcsolatunknak. Ez vonja magára Jézus szent Szívének áldásait. És a gyermek sem tudja majd kivonni magát ennek az új szellemnek hatása alól . . .

Honnan származik az a titkos, ellenállhatatlan befolyás, amelyet egy-egy tanító, egy-egy nevelő gyakorol sokszor a gyermekekre? Az Istennel egyesült élet, a hit szelleme, a halhatatlan lelkek iránti égő szeretet, határtalan ragaszkodás — ezek adnak erőt az ilyen lelkeknek, ezek teszik oly hatásossá munkájukat. Nem az engesztelés szellemének alapelemei ezek? Gondoljunk gyakran erre: az engesztelés nem csupán külső gyakorlatok sorozata, hanem mindenekelőtt lelki tény.

2. Ha a gyermek rájön erre a szent titokra, ha ő maga is megérti a hit szellemét, amely a nagylelkű embert kormányozza, valami természetfölöttit fog felismerni ebben, ami felkelti tiszteletét, felébreszti lelkesedését. Talán soha nem felejtí el, mit mondtak neki nevelői a

lélekről, a bűnről és a keresztény kötelességekről.

Vannak aztán finomabb lelkű gyermekek is. Nem is kell túlgyakran beszélni előttük a bűnről, látják jól maguk is azoknak a hibáit, akik velük együtt ránk vannak bízva. Nem hívhatnánk meg néha ezeket a gyermekeket is, hogy velünk egyesülve adjanak elégtételt az Istengyeremeknek, mondjanak egy-egy szót Szíve vigasztalására, ajánljanak fel Neki egy-egy csekélyke áldozatot? Sokan lesznek köztük, akik hallgatnak hívásunkra.

Tudunk arról, hogy egy elemi osztály tanulói felosztották maguk között a hónap napjait „engesztelő napok”-ra. Ezek megértették az engesztelés szellemét. „Nem fontos az, hogy tanítónőnk pontosan tudja, mikor melyikünkre esik az engesztelő nap, — mondta egyik a kicsinyek közül — úgyis észre fogja venni rajtunk.” Milyen édes öröm ez Jézus számára, Aki a gyermekek Barátja!

10. HOC PROVENIET MIHI IN SALUTEM

„Tudom, hogy ez üdvösségemre fog szolgálni.” (Filipp. 1, 19.)

1. Számomra is a kegyelmek dús forrása lehet az engesztelés. Az is lesz, ha jól megértem lényegét. Sajnos, az emberek általában keveset törődnek az Istent

ért megbántásokkal; közömbösen élnek, még saját bűneikkel sem gondolnak. Hogyan éreznék hát szükségét annak, hogy mások bűneit jóvátegyék? Úgy látszik nem tudják, hogy Krisztus misztikus testének tagjai valamennyien felelősek a bűnökért.

Kevés lélek mondja a mi Urunkkal: „Szidalmazóid szidalmazai reám hullottak.” (Róm. 15, 3.) Hányan ismétlik a jeruzsálemi papok Júdásnak adott válaszát: „Mi közünk hozzá? Te lássad!” (Mt. 27, 4.)

De minél kisebb az engesztelni vágyók száma, részvétük annál jobban vigasztalja Jézust, aki a nagylelkű szeretet bizonyítékát látja ebben. Ha ezek a lelkek hűségesek, erényről-erényre haladnak s végül az életszentség csúcsait érik el.

Jézus Krisztus maga mondja, hogy a megváltás engesztelés, elégtétel. „Ez az én vérem, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.” (Mt. 26, 28.) Az engesztelés által résztveszünk a keresztség áldozatában, úgyszólván cseppről-cseppre gyűjtjük össze a vért, amely Jézus sebeitől hull, hogy felajánljuk az Atyának a bűnös lelkekért: „Könyörülj, Uram, könyörülj, vétkeztünk ellened! De tekints szent Fiad vérére, amit felajánlunk Neked imáinkkal együtt!”

Ezt az engesztelő életet élni annyi, mint megszentelni minden cselekedetün-

ket, annyi, mint azt mondani Szent Pállal: „Most örömet szenvedek értetek s ki-egészítem testemben azt, ami híja van Krisztus szenvedésének az Egyház javára.” (Kol. 1, 24.)

A szerető és engesztelő szív nem elég-szik meg azzal, hogy felajánlja Istennek a Krisztus sebeiből kifolyó vért, hanem saját véréből is felajánl legalább egyetlen cseppet: szenvedéseit, bűnbánat-gyakorlatait.

Biztosak lehetünk abban, hogy a mi Urunk örvend ennek a szent bátorságnak. Ő maga viszi azt Atyjának saját szere-tével tökéletesítve és megszentelve.

2. Engesztelni annyi, mint betölteni azt a nagy törvényt, amely megparancsolja, hogy szeressük Istent, és a másikat, amely hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.” (Mt. 22, 37—39.)

Milyen vigasz lehetett Cirenei Simon számára, hogy egész hátralévő életében elmondhatta: „Segítséget nyujthattam Isten Fiának a Kálváriára menet, hordozhat-tam keresztjét, magamra vehettem egy részt a Reá halmozott gyalázatból.” A Cirenei örök időken át örvendezhet Jézus Szíve hálájának, mert kivette részét az engesztelésből.

Mi is magunkra vonhatjuk a szent Szív háláját. Olvassuk át újra az ígé-reteket, amelyeket Krisztus Urunk tett

Alacoque Szent Margitnak azokra vonatkozólag, akik az Ő isteni Szívének ajánlják fel magukat.

Márpedig mi más az engesztelés, mint önfelajánlásunk az isteni Szívnek? Az engesztelő lélek elmondhatja: „Azok közé tartozom, akik részt kérnek Jézus szenvedéseiből. A halálos gyötrelem órájában, amikor Jézus előre látta a gyermekeket, akik kegyelmeit visszautasítják, megvigasztalta Őt szívemnek alázatos felajánlása, áldozataim, imádságaim ezekért a fiatal lelkekért.”

Nem érzékelhető vigasztalást várunk viszonzásképen hűségünkért. Jézus sokkal értékesebb kegyelmeket tartogat számunkra. Megtanít arra, hogy elhagyjuk, kiüresítsük önmagunkat azért, hogy Ő saját magával tölthessen el bennünket. Megérteti velünk megváltói szenvedésének szándékait, hogy ezáltal gyümölcsözővé tegye imaéletünket. „Ó, ki tudná megmondani, mit jelent a feszület előtt eltöltött óra, szív a szíven Jézus Szívével; ki mondja meg, mennyi lelki világosságot, mennyi kegyelmet ad ez, egyszóval: mennyit Istenből?!” (Buathier.)

3. A Jézus Szíve szerint így átalakult engesztelő lélek cselekedni is akar Érte: újra meg újra át akarja adni önmagát, napról-napra tisztább, természetfölöttibb akar lenni, le tud mondani önakarataról,

meg nem áll a nehézségek előtt — és mindezt egészen a hősiességig!

Az ilyen lélek sem önmagában, sem a gyermek lelkében még árnyékát sem tűri olyasminek, ami a tisztaságot megzavarhatná, vagy csak távolról is érzékies szeretetté válhatna.

Szereti az egyszerűséget és a gyermeki lelkületet, ezt a két erényt, amely biztosan tökéletességre vezet. Tudja, hogy nyomorúsága és bűnei ellenére is nagy-lelkűen szeretheti Istent. Megérti azt is, hogy az ember teljesítheti kötelességeit aprólékos hűséggel, e mellett mégis szabad és nyílt szívvel.

4. Nem ijesztenek-e meg ezek a gondolatok egy-egy jámbor és alázatos lelket? Hogyan tegyem jóvá mások vétkeit, ha magam is teli vagyok hibákkal? Felajánlhatom így is magamat Jézusnak?

Biztos, hogy ha a szív csupa önszeretet, ha a lélek ragaszkodik a bűnhöz, ha nem teljesíti hűségesen kötelességeit, akkor nem hivatott arra, hogy ezt a szeretetszolgálatot megadja Urunknak. Inkább magára alkalmazhatja a szavakat, amelyeket Isten prófétája ajkára adott: „Nem kedvellek titeket, úgymond a seregek Ura, és az ajándékot nem veszem el kezeitekből.” (Mal. 1, 10.)

A Jézust őszintén szerető lélek bizonyára nem tűri majd el, hogy hasonló

aggodalomnak kelljen szívébe költöznie. Mert a jól felfogott engesztelés arra vezet, hogy gyakran vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, hogy őszintén kérdezzük meg önmagunktól, határozottan kerüljük-e a bűnt és komolyan akarunk-e elégtételt adni az emberi gyarlóságból elkövetett hibáinkért.

Nincs ember gyarlóság nélkül. Urunk mégis óhajtja az engesztelést, kéri azt minden jószándékú lélektől. A mások helyett adott elégtétellel Isten irgalmasságát vonjuk magunkra.

Csak jöjjenek bátran azok a lelkek, akik méltatlanoknak érzik magukat arra, hogy az engesztelés művében résztvegyenek! Tanulják meg az engesztelést! Rövidesen érezni fogják, hogy elrejtett kincset találtak, drágagyöngyöt, amelyről az evangélium beszél.

„Boldog, aki jól megérti, mit jelent szeretni a mi Urunkat!” (Krisztus követése.) Az engesztelés szeretet és ez a szeretet hatalmas az Isten előtt. Ha a bűn, mint valami sötét felhő homályosítja el a gyermeklelket, ha a kegyelem fénye látszólag már nem hatol át a sötétségen, ha az imádság szinte nem ér már el az isteni irgalomhoz, az engesztelő szeretet diadalmaskodni fog Isten Szíve fölött!

Az ószövetségben Isten, látva népe szörnyű bűneit, többízben rettenetes

szavakat szólt prófétáihoz: „Te azért ne imádkozzál e népért és ne tégy érettük dicséretet és könyörgést és ne állj ellenem, mert nem hallgatlak meg téged!” (Jerem. 7, 6.) „Ha Mózes és Sámuel álana is előttem, nincs lelkem e néphez, űzd el őket szíнем elől, menjenek!” (Jerem. 15, 1.) „Midőn egy ország vétkezik, törvényszegést törvényszegésre halmozván . . . és ha ezen három férfiú is lenne közepette: Noé, Dávid és Jób, ők igazságuk által csak saját lelkeiket szabadítanák meg . . . sem fiaikat, sem leányaikat nem szabadítanák meg, hanem csak ők szabadulnának meg!” (Ezek. 14, 12—20.)

Megakadályozhatnak-e bennünket ilyen fenyegetések abban, hogy közelítsünk Istenhez és irgalmat könyörögjünk a gyermekek számára? Nem, csak annál lángolóbban, annál rendületlenebb bizalommal esedezünk majd Jézus Szívéhez, hogy könyörüljön a gyermekeken, akiket vérével váltott meg: „Ó Jézus, Te magadhoz hívtad e kicsinyeket; hozzád jövök a gyermekkel, mentsd meg őt, aki a Tiéd, magamat áldozatul ajánlom érte és nem távozom előled, míg meg nem hallgatod könyörgésemet!”

Az Isten, aki engesztelhetetlennek mutatkozott Jeremiás és Ezeiel előtt, könyörületes lesz az imádság szavára. Egy

napon Ámosz próféta rettenetes sáska-felhőt lát, amely a zsidó nép szántóföldjeire készül leszállni. „Uram Isten, légy kegyelmes! — kiált a próféta. — Ki segíti fel Jákobot, mivelhogy kicsiny ő?” És Isten megkönyörült: „Nem leszen meg, mondá az Úr”. Más alkalommal Ámosz mérhetetlen tűzvészt lát, amely a nép vétkei miatt pusztítja a vidéket. Mint elsőízben, ismét könyörög: „Uram Isten, könyörülj! Ki segíti fel Jákobot, mivelhogy kicsiny ő?” És Isten ismét meghallgatja szolgája imáját. „Ez sem leszen meg, mondá az Úristen.” (Ámosz 7, 1—6.)

Ezekiel ajkával panaszkodik az Isten a papokra és a nép vezetőire: „És keresék közülük férfit, ki sövényt emelne közbe és ellenembe állana a földért, hogy el ne pusztítsam azt; és nem találtam.” (Ezek. 22, 30.)

Isten tehát keresi az imádkozó, engesztelő lelkeket, óhajtja, hogy győzedelmeskedjenek Szívén . . . Mondjuk mi is Neki, mint a próféta: „Uram, könyörülj! Hogyan álljon meg előtted ez a gyermek, hiszen olyan kicsiny? Könyörülj hát Te, aki egykor mondottad: Nem fogok büntetni!” Isten meghallgat majd bennünket: „Miképen adjalak oda téged Efraim, oltalmazalak-e téged Izrael? Megegett bennem az én szívem s egyszersmind szánakozásra indultam. Nem cselekszem az én

haragom búsulása szerint . . . mert Isten vagyok én, nem ember!" (Ozeás 11, 8—9.)

Igen, Uram, Isten vagy és nem ember, mint mi, akiknek szeretete és irgalma véges. A Te irgalmad mérhetetlen, mint a tenger, és könyörületességed felülmúlja minden művedet!

I M Á D S Á G O K

JÉZUS SZENTSÉGES SZIVÉNEK LITÁNIAJA

Uram, irgalmazz nekünk! Krisztus, kegyel-
mezz nekünk! Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, hallgass minket! Krisztus, hall-
gass meg minket!

Mennyei Atyaisten,
Meváltó Fiúisten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,

Jézus Szíve, az örök Atya Fiának
Szíve,

Jézus Szíve, a Szűzanya méhében a
Szentlélektől alkotott Szív,

Jézus Szíve, az Isten igéjével lénye-
gileg egyesített Szív,

Jézus Szíve, végtelen felségű Szív,

Jézus Szíve, Isten szent temploma,

Jézus Szíve, a Magasságbelinek szent
szekrénye,

Jézus Szíve, Isten háza s a menny-
ország kapuja,

Jézus Szíve, a szeretet lángoló tűz-
helye,

I r g a l m a z z n e k ü n k !

Jézus Szíve, az igazságosság és sze-
 retet tárháza,
 Jézus Szíve, jósággal és szeretettel
 teljes Szív,
 Jézus Szíve, minden erény mélysége,
 Jézus Szíve, minden dicséretre leg-
 méltóbb Szív,
 Jézus Szíve, minden szív királya és
 központja,
 Jézus Szíve, melyben a bölcseségnek
 és tudománynak összes kincsei
 megvannak,
 Jézus Szíve, melyben az Istenség
 egész teljessége lakozik,
 Jézus Szíve, melyben a mennyei
 Atyának kedve telt,
 Jézus Szíve, melynek teljességéből
 mindannyian merítettünk,
 Jézus Szíve, az örök halmok kíván-
 sága,
 Jézus Szíve, béketűrő és nagyirgal-
 masságú Szív,
 Jézus Szíve, dúsgazdag mindazok
 iránt, kik Hozzád folyamodnak,
 Jézus Szíve, az élet és szentség for-
 rása,
 Jézus Szíve, vétkeinkért engesztelő
 áldozat,
 Jézus Szíve, gyalázatokkal tetézett
 Szív,
 Jézus Szíve, gonoszságainkért meg-
 tört Szív,

I
r
g
a
l
m
a
z
z
n
e
k
ü
n
k
l

Jézus Szíve, mindhalálíig engedelmes Szív,	} Irgalmaz nekünk!
Jézus Szíve, lándzsával átdöfött Szív,	
Jézus Szíve, életünk és feltámadásunk,	
Jézus Szíve, békességünk és kien-gesztelődésünk,	
Jézus Szíve, bűnösök áldozatja,	
Jézus Szíve, benned reménylők üd-vössége,	
Jézus Szíve, benned kimúlók remény-sége,	

Jézus Szíve, minden szentek gyönyörű-sége — irgalmaz nekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit — kegyelmezz nekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit — hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit — irgalmaz nekünk!

V. Szelíd és alázatos szívű Jézus!

F. Alakítsd szívünket a Te Szíved szerint!

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten, tekints a Te szeretett Fiad Szívére és mindama dicséretre és elégtételre, melyet a bűnösök nevében irántad lerótt és ne-kik, kik irgalmasságodért esdekelnék, adj megengesztelődve bocsánatot, ugyanazon szent Fiad, Jézus Krisztus nevében, ki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel

egyetemben Isten, mindörökkön-örökké.
Amen.

(Egyszer naponta 300 napi búcsú.)

FOHÁSZOK JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVÉHEZ

(Alacoque Szent Margittól.)

Jézus Szívének mély imádása,
Jézus Szívének emésztő szeretete,
Jézus Szívének tevékeny buzgósága,
Jézus Szívének elégtétele,
Jézus Szívének hálaadása,
Jézus Szívének erős bizalma,
Jézus Szívének forró imádsága,
Jézus Szívének sokatmondó hallgatása,
Jézus Szívének alázatossága,
Jézus Szívének engedelmessége,
Jézus Szívének békéje és szelídsége,
Jézus Szívének kimondhatatlan jó-
sága,
Jézus Szívének határtalan szeretete,
Jézus Szívének szeretetreméltó buzgalma a bűnösök megtéréséért,
Jézus Szívének szomjazó szeretete a gyermeklelkekért,
Jézus Szívének fáradhatatlan buzgalma a kiválasztott lelkekért,
Jézus Szívének öröme és vigasztalása a tiszta és nemes lelkeken,

egy e s ü l ö k v e l e d l

Jézus Szívének a hitetlen és hálát-	} e g y e s ü l ö k v e l e d !
lan szívek miatt érzett fájdalma,	
Jézus Szívének a szegények, elha-	
gyottak és minden szenvedő iránt	
érezte gyengéd részvéte,	
Jézus Szívének kifogyhatatlan tü-	
relme a gyengék és bátortalanok	
iránt,	
Jézus Szívének vigasza a haldoklók	
sámára,	
Jézus Szívének a bűnösök megtéri-	} e g y e s ü l ö k v e l e d !
tésére irányzott gyöngéd gondos-	
kodása,	
Jézus Szívének benső egyesülése	
a mennyei Atyával,	
Jézus Szívének akarata, szándéka	
és kívánsága,	
Jézus Szívének szeretete — gyullaszd	
lángra szívemet!	
Jézus Szívének ereje — erősítsd szíve-	
met!	
Jézus Szívének irgalmassága — bocsáss	} e g y e s ü l ö k v e l e d !
meg szívemnek!	
Jézus Szívének türelme — ne lankadj	
az én szívemmel szemben!	
Jézus Szívének uralma — hódítsd meg	
teljesen szívemet!	
Jézus Szívének akarata — rendelkezél	
szívemmel!	
Jézus Szívének buzgósága — emészd föl	
szívemet!	

Szeplőtelen Szűz Mária — könyörögj
értünk Jézus isteni Szívénél!
Jézus szentséges Szíve — mentsd meg a
gyermeket!
Szűz Mária édes Szíve — őrizd meg
őket!
Szent őrzőangyalok — vigyázzatok rájuk!

ÖNMAGUNK FELAJÁNLÁSA

(Alacoque Szent Margittól.)

Én N. N. felajánlom és átadom magamat Jézus Krisztus szentséges Szívének, felajánlom személyemet, életemet, cselekedeteimet, nehézségeimet és szenvedéseimet, hogy így a jövőben mindenem, ami vagyok és amim van, egyedül az Ő tiszteletére, szeretetére és dicsőítésére legyen szánva. Visszavonhatatlan elhatározásom, hogy egészen az Ővé leszek, mindent iránta való szeretetből teszek s teljes szívemből lemondok mindarról, ami ezen isteni Szívnek visszatetszhetnék.

Megválasztalak ennél fogva, szentséges Szív, szeretetem egyedüli tárgyának, életem védőjének, üdvösségem zálogának, gyarlóságom s állhatatlanságom támaszának, egész életemben elkövetett vétkeim helyrehozójának és biztos menedékemnek halálom óráján.

Kegyelmes és jószágos Szív, légy iga-

zulásom a mennyei Atya előtt és fordítsd el tőlem igazságos haragjának nyilait. Szerető Szív, Beléd helyezem minden bizalmamat, gyarlóságom miatt ugyan mindentől félhetek, de a Te jóságodtól remélek is mindent, ami bennem nincsen kedvedre vagy Veled ellenkezik. Véd szívembe tiszta szeretetedet oly mélyen, hogy Rólad soha ne feledkezhessem meg, soha Tőled senki el ne szakíthasson. Végtelen jóságodra kérlek, véd magadba nevemet, mert akarom, hogy minden boldogságom és dicsőségem abban álljon, hogy szolgálatodban éljek és haljak meg. Amen.

(300 napi búcsú egyszer naponta. Ha mindennap elmádkozzuk, havonta egyszer teljes búcsút nyerhetünk.)

FELAJÁNLTÁS A SZENT SZÍVNEK

(Isten szolgálója, a Szent Szívről nevezett
Mária nővértől.)

Szeretett Jézusom, ma ismét felajánlom magamat maradék nélkül szentséges Szívednek. Felajánlom testemet, érzékszerveimet, lelkemet, minden képességgel. Teljesen átadom magamat, ahogy vagyok s mindazt, amim csak van. Felajánlom Neked gondolataimat, szavaimat, cselekedeteimet, szenvedéseimet, remé-

nyeimet, vigasztalásomat, örömömet, de különösképen Neked szentelem szegény szívemet, hogy csak Téged szeressen és égő áldozattá legyen szereteted lángjaiban.

Jézusom, szeretett Jegyesem, engedd meg, hogy megvigasztalhassam isteni Szívedet és hogy Hozzád tartozzam mindörökre. Vedd el mindenemet s ezután csak annyi szabadságom legyen, hogy Téged szeresselek, csak azért éljek, hogy szenvedjek és meghalhassak Érted.

Határtalan a bizalmam irántad s bűneim bocsánatát végtelen irgalmasságodtól várom. Kezedbe helyezem ügyes-bajos dolgaimat és örök üdvösségem minden gondját. Igérem, hogy szeretni és tisztelni foglak utolsó lehelletemig és amennyire csak tudom, terjeszteni fogom szentséges Szíved tiszteletét.

Rendelkezz velem, Jézusom, tetszésed szerint; viszonzásul csak azt kérem, hogy dicsőséged nagyobb legyen és Te is szeress engem. Készíts nekem szent Szívedben lakhelyet: ott akarok élni s ott akarom kilehelni lelkemet. Lakj és pihenj meg Te is az én szívemben, hogy így egyesülve maradhassunk, míg végre egy napon elnyerhetlek és mindörökre enyém lehetsz az égben, ahol szent Szíved végtelen irgalmát örökké énekelni fogom.

(Naponta egyszer 300 napi búcsú.)

SZERETET- ÉS TISZTELETNYILVÁNÍTÁS JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVÉNEK

Úr Jézus, ki annyira szeretted az embereket, pedig ők olyan kevéssé szerettek Téged, add kegyelmeidet jóságosan a Te méltatlan szolgáidra, kik most hódolattal vigasztalni akarnak azokért a megbántásokért, melyekkel isteni Szívedet szünet nélkül elhalmozzák.

Isteni Megváltónk, mi mindent meg akarunk tenni, amit csak tudunk, hogy Szívedet megvigasztaljuk: a Reá szórt sértéseket helyre akarjuk hozni odaadó ragaszkodással, a durva káromkodásokat dicsérő imáinkkal.

De még ennél is többet akarunk tenni Jézusunk s ehhez a kegyelmet a Te Szívedtől várjuk: Köréd akarjuk gyűjteni a gyermekeket, akik elpusztulnak, ha Tőled távolmaradnak. Azt akarjuk, hogy megismerjenek Téged, mert ha ismernének Téged, hogyan lehetnének távol Tőled? Meg akarjuk őket arra tanítani, hogy milyen jó az, ha szerethetünk Téged.

Hogy ezt megtehessük, jó Mester, kérünk, add a kegyelmet, hogy először mi tanuljuk meg a Te Szívedet napról-napra jobban szeretni és engedd meg, hogy Szíved folyton megújuló jóságára egyre növekvő hála és nagylelkűség legyen válaszuk. Amen.

**A MEGVÁLTÓ SZENVEDÉSÉNEK
FELAJÁNÁLÁSA A MEGHOLTAKÉRT**
(Kivonat Szent Gertrud imájából.)

Ó Atyánk, tekints dicsőséged trónjáról a tisztítótűzben szenvedő lelkekre. Nézd a kínokat, amelyeket el kell viselniök. Figyelj sóhajtásaikra és könnyeikre, melyeket sírnak, ha Feléd tekintenek; hallgasd meg imáikat, esdeklésüket, amellyel irgalmadért könyörögnek; légy irgalmas, bocsásd meg bűneiket! Jusson eszedbe, Atyánk, az a sok szenvedés, melyet szent Fiad értünk szenvedett el; tekints a sok drága vérré, amely értünk ontatott ki; emlékezz értünk elszenvedett halálára és mutasd meg nekik irgalmat.

Minden bűnükért, amelyet valaha is elkövettek, felajánlom Neked szeretett Fiad szent életét és minden cselekedetét. Hanyagságaikért az Ő szent törekvéseit, elmulasztott jócselekedeteikért az Ő bőszéges érdemeit ajánlom fel. Minden igazságtalanságért, amellyel ők illettek, felajánlom Neked mindazt, ami kedves volt Előtted szent Fiad részéről. Végül: minden megbántásért, amelyet ők okoztak, felajánlom Neked mindazt az elégtételt, bőjtöt, virrasztást, munkát, amit Jézus ártatlanul és szentül elszenvedett. Kérlek, Atyám, engesztelődj meg ezek által,

vezesd be e lelkeket a mennyei boldogságba, hiszen szereted őket. Amen.

(A tisztítótűzben szenvedő gyermeklelkekért.)

ÁLTALÁNOS FELAJÁNLO IMA

Jézus Krisztus, Isten Fia, imáadásraméltó Megváltónk, gyermeklelkek nagy Barátja, Hozzád jövünk. Szegénységünk és méltatlanságunk ellenére is kiválasztottál bennünket arra, hogy a gyermeklelkekben folytassuk a Te művedet és Szívedhez vezessük őket.

Azért jövünk, hogy szeretetedet, bizalmadat megköszönjük és kérjük Tőled a kegyelmet, hogy hivatásunknak a Te gondolataid szerint felelhessünk meg. Zárj be minket szentséges Szívedbe, hogy itt felismerjük, — szeretetedet szemlélve — mivel tartozunk a gyermeknek. Engedd, hogy Szívedben világosságot és erőt gyűjtsünk, hogy aztán a Te kedvenceidért hűségesen, nagylelkűen dolgozhassunk és hozzassuk meg áldozatainkat. Add, hogy megértsük gondjaidat, aggodalmaidat, melyekkel körülveszed a gyermeket. Veled akarunk érezni, hogy Veled együtt viselhessük is azokat.

Lelkünk mély fájdalmával érezzük, hogy ezek a gyermekek milyen gyakran ellenállnak szeretetteljes szándékaidnak

s megbántják Szívedet könnyelműséggel, hálátlansággal, tiszteletlenséggel.

Ezért sietünk Hozzád és szent Szíveddel egyesülve engesztelésül önmagunkat ajánljuk fel, imádásunkat, fáradalmainkat, szenvedésünket. Fogadj el bennünket mint szeretet- és bűnbánat-áldozatokat és rendelkez velünk. Könyörülj a Te gyermekeiden, vond újra Szívedre a tévelygőket, őrizd meg azokat, akik veszélyben vannak, engedd meg, hogy a tiszták és hűségesek erősödjenek, növekedjenek kegyelmeidben, hogy így mindnyájan a Tied legyenek és dicsérjék szentséges Szívedet!

Fogadd kegyesen felajánlásunkat, jószágos Jézus. Legtisztább Édesanyád kezei által hozzuk Eléd a Te tiszteletedre, szentséges Szíved vigasztalására és az ifjúság üdvére. Amen.

KÉRŐ IMA

Jézus, a gyermekek isteni Barátja, Te gyermekké lettél a gyermek iránti szeretetből és gyenge, gyámoltalan lettél, mint a gyermek, hogy számára erőforrás lehess, hogy a fájdalmat és szenvedést megoszsd a gyermekkel s mindezzel meg akartad nekünk mutatni, mennyire szereted őt és mit kívánsz tőlünk a gyermek kö-

rüli szolgálatban. Taníts meg engem, hogy példád nyomán én is kicsi legyek a kicsinyekkel, taníts meg arra, hogy őket jól megértsem, hogy aztán beszélhessek nekik Rólad, szeretetetről, engedelmességről, tisztaságodról, alázatodról, amit mint gyermek gyakoroltál. Taníts meg engem arra, hogy helyesen mondhassam el nekik, mi is a bűn, mennyire fáj szentséges Szívednek és milyen rombolást visz végbe lelkükön. Állj mellettem, hogy a bűnt távoltarthassam tőlük, ártatlanságukat megőrizhessem és mindent megtehessek, hogy a gyermeket megtöltsen szeretetteddel és Hozzád vezessem őt.

A Te művedet kell folytatnom a gyermekben, ezért kérlek, adj bőséges kegyelmet, hogy ne okozzak csalódást Neked; imámmal, munkámmal, példámmal szeretnék a lelkekért dolgozni.

Mire lennék én képes, ha nem szeretnék Téged a legtisztább szeretettel, ha nem teljesíteném hűségesen hivatásomat, ha nem tudnám feláldozni magamat?

Adj nekem erőt, következetes akaratot, hogy először magam megtegyem mindazt, amit a gyermektől nevedben meg kell követelnem. Úgy lépjek mindig a gyermek elé, mint angyalod, abban a tudatban, hogy Érted kell dolgoznom, Téged kell hirdetnem. Add, hogy szándékom mindig tiszta legyen, őrizz meg az ön-

szeretettől. Add nekem szentséges Szíved türelmét, odaadását, szelídségét, szereteted kitartását, hogy soha el ne fáradjak és jóságosan tudjak minden lelket fogadni, akit csak hozzám küldesz. Engedd meg, hogy mindig előttem álljon az, hogy Te jössz eléem minden gyermekben, akinek pártját kell fognom, akit meg kell vigasztalnom. Találj Uram az én szívemben sok szeretetet. Amen.

EGY ENGESZTELŐ NAP

Az a körülmény, hogy a gyermek is vétkezhetik súlyosabban s így nagy fájdalmat okozhat Jézusnak, arra indította a szerető lelkeket, hogy különös öröm- és vigasztalásként egy egész napot az engesztelés művének szenteljenek. Szerzetesházakban csoportosultak először a közös gondolkozásúak és az év napjait felosztották egymás között, hogy napról-napra engeszteljék Jézust az ifjúság bűneiért. Ne múltak el egyetlen nap sem, amikor az egész világon legalább néhány lélek ne gondolna az ifjúság bűneire és engesztelésül fel ne ajánlaná szeretetét, munkáját.

Válami szent dolog az engesztelés, valami egészen belső, személyi tény. A szív jut ilyenkor szóhoz és a léleknek kell

csendesesen elbeszélgetnie Üdvözítőjével. Ennek ellenére leírunk itt néhány gondolatot az engesztelő napról. Azért tesszük ezt, mert több oldalról megnyilvánult olyan irányú kívánság, hogy utasítással és buzdítással szolgáljunk.

A napot az Úrra emelt szemmel kezdjük. Nagylelkűen és szívünk szeretetével felajánljuk önmagunkat s lelkünk kész arra, hogy az isteni Szív fájdalmait magáévá tegye és hordozza is. Hogy odaadásunk hatékonyabb legyen, kérjük a Boldogságos Szűzet, az angyalokat és a szenteket, hogy egyesüljenek velünk szándékunkban. Egyesülünk minden engesztelő lélekkel, az ifjúság minden baját, minden lelki szükségét magunkra vesszük és a magunk ügyévé tesszük a mai napra. Önfelajánlásunkat megújítjuk szentséglátogatásaink alkalmával és Üdvözítőnktől áldást, erőt kérünk.

Az elmélkedésben kibeszélgethetjük magunkat Jézussal; Vele és Előtte merülhetek el a gyermek iránti szeretetben. Elmélkedhetem szent gyermeksége titkairól, beszélgethetek örömeiről, fájdalmairól. Eléje tárhatom a gyermekekre leselkedő veszélyeket; áldását, védelmét kérhetem munkámhoz és mindazoknak fáradásához, akik az ifjúsággal foglalkoznak. Mikor Jézus a szentmisében Atyjának feláldozza magát s újból hullatja

vérét, megemlékezem majd arról, hogy itt a kegyelem órája, amelyben én ajánlhatom az Atyának szentséges Vérét engesztelésül és mindazon kegyelmek elnyerésére, melyekre a gyermek rászorul. Jézussal való egyesülésemet a szentáldozás fogja betetőzni és feladatomat ekkor értem át egészen Vele és Benne. Boldog lehetek, ha meggondolom, hogy engesztelésem szentebb és hathatósabb az én Megváltómmal való egyesülés által. „Már nem is én, hanem Krisztus énbennem!”

Ha napközben lelkemet összeszedem, imádkozom Istenhez, meglátogatom Őt az Oltáriszentségben, akkor fel fogom újítani szándékomat, ébresztgetem buzgóságomat s ismételten kérem majd Jézust, hogy álljon mellettem kegyelmeivel. Imámat a mai napon teljesen a bűnbánó szeretet fogja uralni. A cselekvésben való hűséget és odaadást kötelességeim és hivatásbeli munkám nagylelkű teljesítésével fogom kimutatni.

Ha napi munkám gyermekek elé szólít, akkor az isteni Szív szeretetével közeledem hozzájuk és meg fogom kísérelni, hogy adjak valamit a kicsinyeknek abból, amit Jézus ajándékozott valamikor a gyermekeknek. A szeretet, türelem, alázat, engedelmesség áldozata legyen kedves alkalom a mai napon számomra, hogy az isteni Szív erényeit utá-

nozzam és tiszteljem. Ha az Úr ezen a napon több szenvedést bocsátana rám, ismerjem fel ebben bizalmának jelét, amellyel kimutatja, hogy elfogadta áldozatomat, számít reám és a gyermeklelkeknek szüksége van áldozatomra.

Ha eljön az este, kérjük őrangyalunkat, hogy az éjtszaka folyamán ő folytassa helyettünk az engesztelést és járjon közbe Istennél, hogy a gyermekek ne kerüljenek kísértésbe és ne kövessenek el bűnt.

Szívünk őrangyalunkkal virraszt, míg a következő napon más lelkek fogják folytatni a gyermek bűneinek engesztelését.

A SZENT KERESZTÚT

*„Ha valaki utánam akar jönni,
tagadja meg magát, vegye föl
keresztjét és kövessen engem.”
(Máté 16, 24.)*

A szent keresztúti ájtatosság a lélek zarándokútja az Istenember szenvedéseivel megszentelt helyekre. Ő hív bennünket, hogy csatlakozzunk Hozzá útitársul és Ő ad erőt, hogy követhessük, vele együtt hordozhassuk keresztünket.

Jézus kínszenvedésének ez a szemlélése az engesztelő lélek szeretetét ébresztgeti. Minden állomás bemutatja a léleknek Mesterét, Aki a világ megváltásának feladatát teljesíti; hallja az Ő szavát: „Jöjj velem, légy útitársam ezen az úton.” A keresztút-járás megérteti a lélekkel a bűnrűtségét és beláttatja vele, hogy engesztelnie kell a bűnökért.

Álljunk meg minden állomásnál és imádkozzuk: „Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged, mert Te szent keresztet által megváltottad a világot.” Miközben e szavakat mondjuk, hajtsunk tisztelettel térdet s ajánljuk fel imáinkat, munkánkat, áldozatainkat a mi Urunk szenvedé-

sével egyesítve a lelkek üdvösségére és a bűnök jóvátételére.

Befejezésül mondjuk el: „Kérünk Urunk, emlékezzél meg szolgálóidról, akiket drága véred árán váltottál meg.” S ha van még időnk, mondjuk el a Miatyánkot, Udvozlégyet, Dicsőséget.

Ne feledjük el, hogy a keresztúti ájtatosság mindenekelőtt a mi Urunk szenvedésének átélmélkedése; éppen ezért semmiféle külső, szóbeli imaformához nincs kötve annak a búcsúnak elnyerése, melylyel az Egyház felruházta ezt az ájtatosságot. Elegendő minden állomásnál röviden elmélkedni Jézus kínszenvedéséről.

I. ÁLLOMÁS

JÉZUST HALÁLRA ÍTÉLIK

Egyik bíróságtól a másikig hurcolják az Urat, végül Pilátus elé idézik és most ott áll, néptömegtől körülvéve. A gyengejellemű bíró nem hallgat lelkiismerete szavára és halálra ítéli az Ártatlant. Mi mindent szenvedett el Jézus már eddig is! Becsületét lábbal tiporták, testét ostorcsapásokkal és töviskoronával gyötörték el. S most Pilátus kimondja az ítéletet: „Keresztre vele!” A halált jelentik ezek

a szavak, a halált, minden kínjával, gyalázatával. S éppen az Ő szeretett népe az, amely most ordítózza követeli: „Feszítsd meg őt! . . . Az ő vére mirajtunk és a mi fiainkon!” Ez a kiáltás visszhangzik most mindenünnen. Jézus látja az embertömeget, amely üvöltözve ismétli kívánságát, de látja mindazokat, akik valaha is hálátlanok és hitetlenek lesznek, akik a szenvedélyek és bűn útján fognak járni. Vajjon gyermekeket is lát soraik között? Micsoda fájdalom ez Szívének! S mégis így imádkozik Atyjához: „Legyen vérem hullása üdvösségükre!”

És én? Hol az én helyem? A hála, a szeretet, de hivatásom is odahívna Megváltóm mellé. Jézussal akarok szenvedni, Vele egyesülve akarom elviselni az emberek megvetését. S így imádkozom Hozzá: „Imádlak, Uram Jézus Krisztus, elismerlek Királyomnak, Megváltómnak. Engesztelni akarlak mindazokért, akik most kiáltozzák: Keresztre vele! Vissza akarom vezetni az eltévedt gyermekeket Hozzád. Eléd akarom hozni mindnyájukat, azt akarom, hogy térdre hulljanak Előtted és imádjanak Téged!”

II. ÁLLOMÁS

JÉZUS FELVESZI KERESZTJÉT

Hozzák a keresztet, a fájdalom és szégyen fáját. Maga Jézus fogja felvinni a kinok helyére.

Lábai elé vetik. Jézus nézi a keresztet . . . Tudja, mit jelent számára. Látja előre, mi mindent kell rajta elszenvednie, míg elsuttoghatja: „Beteljesedett.” De ez a kereszt a megváltás és kegyelem fája is. Nem a poroszlók hozták azt ide, hanem mennyei Atyja küldi Neki. És a lelkek bűnös állapota arra ösztönzi Jézust, hogy sajátmagát adja engesztelő áldozatnak. Átöleli a durván ácsolt keresztet, sebekkel borított vállaira veszi s kész arra, hogy egészen a Golgotáig hordozza. „Készen vagyok s íme jövök Atyám, hogy tegyem akaratodat.” Szíve-lelke borzad, remeg, de meg nem tántorodik.

S én mit tanulok ebben az iskolában? Hányszor dobják elém a keresztet vagy teszik vállaimra a nélkül, hogy megkérdeznék, elbírom-e?! Ha ilyen pillanatban Jézusra tekintek s meggondolom, hogy Ő ilyenkor is lát engem s meghallom lelkem mélyén szavát: „Vedd keresztedet, kövess engem, együtt megyünk!” — akkor elég erőm lesz ahhoz, hogy zokszó nélkül meg is tegyem ezt. Talán hallom

Jézus suttogó szavát: „A gyermekért van ez, segíts nekem. Vidd hivatásod keresztjét, a lelki elhagyatottság, a sikertelennek látszó fáradozás és áldozat keresztjét velem és érettem . . .” Igen, Uram, követlek oda, ahova Te mégy!

III. ÁLLOMÁS

JÉZUS ELŐSZOR ESIK EL A KERESZT SÚLYA ALATT

Megkezdődik a kínos keresztút. Bágyadtan, elkínzottan vonszolja magát Jézus Jeruzsálem utcáin. Mennyit kellett szenvednie az utolsó éjtszaka óta! S most az ostorcsapásoktól felszaggatott testnek kell hurcolnia a durva gerendákat s remegő lábai bukdácsolva tudnak csak előrehaladni az éles kövekkel kirakott úton. Irgalom nélkül hajszojják a poroszlók a szegény Elítéltet, kínozzák, ütik-verik, míg Jézus egyszerre a földre zuhan. Lehet, hogy éles kőbe botlott, lehet, hogy hosszú ruhája akadályozta meg a továbbmenésben. S most ott fekszik a bűn Áldozata a földön . . .

Lelkünk megremeg, amikor így nézzük Jézust. Az Isten Fia fekszik előttünk elerőtlenedve, porig alázva. De még jobban megrendülünk, amikor a nyers, félvad

embereket látjuk, akik Jézust körülállják, gúnyolják, káromolják Őt. Megsokszorozzák ütéseiket s úgy kényszerítik, hogy folytassa a kínos utat.

Miért nem kímélte meg Jézus magát ettől az eleséstől? Azért, mert eleget akart tenni a mi állhatatlanságunkért. Jóvá akarta tenni az ifjúság bűneit s engesztelni akar a gyermekszívek tisztaságának sokszor oly korai hervadásáért. Szenvedésével sok-sok kegyelmet akar szerezni az ifjúság megőrzésére, oltalmára.

Én fel akarom segíteni Jézust a földről engesztelő jócselekedeteimmal, hűséges segítője akarok lenni a megváltás nagy művében.

IV. ÁLLOMÁS

JÉZUS SZENT ANYJÁVAL TALÁLKOZIK

Hogyan történhetett ez? Megértjük, hogy az Anya nem hagyhatta egyedül a Fiút a fájdalom útján. Az egész világ előtt anyjának vallja magát. Míg Jézus tanított és nyilvánosan működött, Máriának nem volt szerepe mellette, de íme, most eljött az óra, hogy előlépjen visszavonultságából s most érvényesíti édesanyai jogait. Mert mint édesanya bebizo-

nyíthatja szeretetét, hűségét, részvétét és joga van ahhoz, hogy megossa Fiával annak szegényét, meggyaláztatását.

Szent Jánoshoz csatlakozva olyan útkereszteződést keres, ahol el kell majd haladnia Jézusnak . . . s most áttör a tömegben, ott áll Jézus mellett; szeme pillantása Fia tekintetével találkozik s e pillantásban kibeszéli magát Fiú és Anya. „Anyám, Te jól tudod, Te megértesz engem, az Atya akarja így.” „Igen, tudom. Hadd menjek hát Veled, hadd részesüljek kínjaidban mindvégig.” Ez a találkozás, amely Jézus számára fájdalom és öröm forrása volt egyszerre, Mária lelkében olyan mély nyomot hagyott, hogy semmi sem tüntethette azt el többé.

S ez örökké így lesz. A keresztet hordozó Istenfiával való találkozás mindig fájdalmat is okoz, de ugyanakkor bátorítás és áldás forrása is a lélek számára. Jézus szemének pillantásából kiolvashatja azt, hogy mit kíván az Udvözítő tőle, de azt is, hogy ő mit adhat Neki.

Jézusom, Édesanyád szeretetére és az Ő közbenjárására kérlek, add a kegyelmet, hogy kitartóan együtt szenvedhessek Veled!

V. ÁLLOMÁS

CIRENEI SIMON SEGITI JÉZUST A KERESZTHORDOZÁSBAN

Jézus egészen elbágyad, nincs már ereje, nem bírja tovább vonszolni keresztjét. S most hadd mondja el nekünk Szent Máté, mi történik: „Kimenvén pedig, találnak egy Simon nevű embert; ezt kényszeríték, hogy vigye keresztjét.” (Mt. 27, 32.)

Bizonyos, hogy Simon kezdetben hevesen tiltakozott. Még ebben sem akarta megosztani egy rabszolga-halálra ítélt ember gyalázatát. Talán el is átkozta az órát, melyben útja éppen a názáreti Jézus útját keresztelte. De engednie kellett az erőszaknak és így akarata ellenére is követni kényszerült Jézust. De íme, lassankint könnyebb lesz a kereszt terhe: irgalom száll Simon szívébe. Nem is tudja hogyan, de valami, eddig ismeretlen erő tölti el lelkét. Vajjon Jézus közelsége megadta neki a hit kegyelmét? Hiszen Cirenei Simon azt tehette meg, amit még Szent János, a szeretett Apostol sem tehetett: hordozhatta a keresztet Jézus helyett! S most az örökkévalóságban áldja az órát, amelyben a fájdalom útján találkozhatott Jézussal.

S hányszor találkozom én a Kereszt-

hordozóval! Pillantása így beszél hozzám:
„Segíts nekem!” Hogyan engedhetném,
hogy egyedül vonszolja az én bűneimért,
a gyermekek bűneiért a nehéz keresztet!?
Üdvözítőm oldalán a helyem. Mint Simon,
én is vállaimra veszem keresztje terhét.
Én is tapasztalni fogom a szent kereszt
áldását és Jézus háláját, mert Simon se-
gítségével a Kálváriára haladó Jézus örök
jutalmat tartogat azok számára, akik Őt
segítik a kereszthordozásban úgy, hogy
elfogadják saját keresztjeiket.

VI. ÁLLOMÁS

VERONIKA KENDŐJÉT NYUJTJA JÉZUSNAK

Részvevő lélek teszi ezt a szeretet-
szolgálatot az Úrnak. Veronika nem bírja
elviselni, hogy maga előtt lássa a vérrel
borított, köpésekkel gyalázott szent arcot,
a nélkül, hogy legalább azt a cseppnyi
szolgálatot megtegye, amire a körülmé-
nyek között egyáltalán képes. Ó, ha ő
maga itathatná fel kendőjével a vért,
törölhetné le az emberek gyalázatának
jeleit! S Jézus elfogadja az odanyújtott
kendőt. Milyen kicsi is ez a szeretetszol-
gálat a kínok útján! De bármilyen kicsi
legyen is, Jézus Szíve megvigasztalódik
az együttérzés láttára.

Jézus visszaadja a kendőt Veronikának. Mikor ez össze akarja hajtani, észreveszi, hogy az Üdvözítő arcának mása van a kendőn. S Jézus szenvedésének emléképe el se tűnt többé a finom gyolcsról.

Veronikával én is nézem-nézem ezt a fájdalom-szántotta, emberek-gyalázta arcot. Vonásaiból kiolvashatom, mi mindent tett Vele az emberi hálátlanság, durvaság. S így szól hozzám ez az Arc: „Moss meg engem, enyhítsd kínjaimat!” Én is megújíthatom Veronika tettét. Jézus ugyanolyan hálával fogadja majd tőlem is: emlékezetembe, szívembe vési Arca mását.

Napról-napra fel akarom Neki ajánlani kegyelme segítségével engesztelő jócselekedeteimet.

VII. ÁLLOMÁS

JÉZUS MÁSODSZOR ESIK EL A KERESZT SÚLYA ALATT

Az Üdvözítő másodszor zuhan a földre. Simon elfáradt volna? Vagy a katonák és körülállók kegyetlensége találta ki ezt az újabb kínzást? Ez az elesés már jobban fáj az elsőnél, s most még embertelenebbül bánnak Vele, mint az előbb. Mindenáron azt akarják, hogy folytassa útját.

Tudjuk, milyen fékevesztettek tudnak lenni az emberek dühükben s azt is jól tudjuk, hogy az elhagyatottság látása még nagyobb kegyetlenkedésre ingerli a megvadult embert s ébresztgeti az alacsony kárörömet . . . S Jézus mindezt elviseli a rosszindulatból, szeretetlenségből fakadó bűnökért. Ezek nagyon fájnak Szívének, mert ezek ellenkeznek legjobban szeretetével és irgalmas Szívének szándékaival.

Számomra Jézus erőt, bátorságot akart kiérdemelni, hogy hűséges maradjak akkor is, ha az emberek elhagynak, ha szeretetemet hálátlansággal viszonzozzák, ha legnemesebb szándékaimat is félreértik. Ha szívemet ilyen fájdalom éri, megemlékezem majd Jézus szenvedéseiről, arról, hogy napjainkban is mennyit kell eltűrnie és isteni Szívének is mekkora fájdalma az én szívem keserősége.

Add Uram, hogy elfelejtsem saját magamat s csak a Te szenvedéseidre gondoljak. Veled akarok szenvedni. Segíts engem keresztutamon és add, hogy begyógyíthassam a gyermeklelkek sebeit!

VIII. ÁLLOMÁS

JÉZUS MEGVIGASZTALJA JERUZSÁLEM ASSZONYAIT

Az útszélen asszonyok állnak. Ismerik a mellettük elhaladó Áldozatot. Az Élet szavait hallgatták egykor ajkairól, talán testük gyógyulását, talán bűneik bocsálatát nyerték el Tőle. Sírnak most. Résztét és hála indítják könnyeiket. De még nem értik a Megváltó szenvedésének mélységes értelmét. Jézus azért elfogadja sírásukat. A kereszt súlyától roskadozva, szörnyű kínoktól meggyötörten is elfeledkezik sajátmagáról és szent szavaival vigasztalja a sírókat: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem sírjatok magatok és gyermekeitek felett . . . Mert ha a zöldelő fával ezt cselekszik, mi lesz a szárazzal?” . . . (Lk. 23, 27—31.) Szigorú szavak ezek Annak ajkán, Aki érettünk áldozza magát. De azért megy fel a Golgotára, azért ontja a vérét, hogy a sok száraz ág újra kizöldeljen. Ez a vér fogja termőtalajjává változtatni lelkünk szárazföldjét. S ha valaha is találkozni fogunk száraz, megfagyott lelkekkel, emlékezzünk Urunkra, Aki azért járta meg a nehéz keresztutat, hogy nekünk s mindazoknak, akiket ránk bíz, kiérdemelje az életet és

az isteni igazságosság sujtó kezét elfordítsa fejünk felől.

Kérjük Öt, hogy hullassa vérének áldó harmatát a gyermeklelkekre, hogy azok is részesüljenek a megváltás gyümölcseiben.

IX. ÁLLOMÁS

JÉZUS HARMADSZOR ESIK EL A KERESZT SÚLYA ALATT

Az út egyre nehezebb. Jézus léptei mindjobban ingadoznak. A városkapun kívül, talán már a Kálvária-hegy tövében ismét összeesik. A csőcselék és a katonák most megkettőzik kegyetlenkedéseiket. Lökdöszik, rángatják, megrugdossák az Isten Fiát. Mindenáron az akarják, hogy Ő maga vonszolja fel a keresztet a hegytetőre. Kimondhatatlan kínok között ismét talpra áll tehát Jézus.

Ezt a végsőig való kifáradást, ezt a megaláztatást, természetes testi erejének teljes elgyengülését, ezt mind-mind el akarta viselni a mi Urunk, ki akart tartani életáldozatának befejeztéig. Óriási erőfeszítéseket tesz azért, hogy meghalhasson értünk.

Kötelességteljesítést, hűséget tanuljunk Jézustól, még akkor is, amikor minden

testi-lelki erőnk elhagyni készül bennünket.

Jézusom, harmadik elested érdemeire kérlek, add meg nekem a kegyelmet, hogy ne engedjek a kislelkűség kísértéseinek, soha ne jöjjenek ajkaimra a szavak: „Nem bírom tovább!” A Te kínos elesésed szemlélése adjon nekünk erőt, hogy vállaljuk az áldozatokat, melyeket kötelességeink becsületes teljesítése naponként reánk ró. Minden ingadozó, bátoratlan szívnek add meg az állhatatosság kegyelmét. Add meg különösen az ingadozó lelkű ifjúságnak.

X. ÁLLOMÁS

JÉZUST MEGFOSZTJÁK RUHAITÓL

Jézus a hegytetőre ér. Mielőtt a keresztre lépne, leteszi az utolsót is, ami a földi dolgokból rajta volt. Olyan szegényen akarja elhagyni a földet, amilyen szegényen közénk jött. A poroszlók leszaggatják testéről a ruhadarabokat. Szent testét most kiszolgáltatja ellenségei szemének, akik előtt néhány napja, de még az utolsó éjszakán is teljes isteni fölségében állott. Ezt a szégyent is azért viseli el, hogy semmi ne hiányozzék a bűnök kiengesztelésére. Jézus jóvá akarja

tenni a földi javakhoz való túlságos ragaszkodásunkat, szívünket szabaddá akarja tenni, hogy ne zúgolódjunk a szegénység ellen, sőt ha magunk választottuk a szegénység állapotát, fel akar bennünket öltöztetni a lemondás és bűnbánat köntösébe úgy, amint Ő is abba öltözött.

Jézus engesztelni akar a könnyelmű, szemérmetlen ruházkodásért, de jóvátételt akar nyújtani azokért is, akik olyan könnyelműen ledobják magukról a megszentelő kegyelem nehezen megszerzett védőpalástját.

A meggyalázott, ruháitól megfosztott Jézus imádásraméltó szent titok az angyalok és minden megváltott lélek számára. Mert így meggyalázva is királyukat látják Benne, így még inkább elismerik szépségét és királyi méltóságát, még jobban szeretik, még buzgóbban imádják.

Ruháidtól értünk megfosztott Jézusunk, őrizd meg az ifjúság lelkén az ártatlanság fehér köntösét! Felajánlom Neked érdemeidet, melyeket ruháidtól való megfosztatásod által szereztél, mindazon bűnök engesztelésére, melyeket előre láttál s melyekért ezt a gyalázatot el akartad viselni.

XI. ÁLLOMÁS

JÉZUST A KERESZTRE SZEGEZIK

A keresztfeszítés kínjai megkezdődnek. „Ime jövők” — mondja az Úr, amikor kitárja karjait a kereszten, kifeszíti lábait, kinyitja szent kezeit: hadd járják át a szegek. „Ime, Atyám, testet adtál nekem. Itt vagyok most, hogy tegyem szent akaratomat.” A szegek befúródnak és a szent megváltói vér magasra szökell. Jézus szemei az égfelé fordulnak: „Atyám, feláldozom magamat érettük . . . dicsőítsd meg nevedet . . .”

Szeme pillantása a lelkeket keresi, akiknek olyan nagy szükségük van vérére. Mindnyájukat kereszttje tövében szeretné látni, hogy megmutathassa nekik végtelen szeretetét, hogy megértesse velük a lélek nagy értékét. Mindnyáját meg akarja öntözni drága vérével, meg akarja őket tisztítani s így akar hozzájuk szólni: „Az enyém vagy ennek a vérnek árán; ez a vér a jegy rajtad, hogy megváltott lélek vagy!”

Jézus szeme engem is keres. „Enyém vagy, — szól hozzám — véremmel váltottalak meg. Ha velem együtt akarsz engesztelni, nézz ide és lásd, mit jelent megváltónak lenni. Engedd hát, hogy felszegezzenek a keresztre, áldozd fel akara-

totat, szabadságodat, hogy elmondhasd az Apostollal: Krisztussal vagyok keresztre szegezve. Lehet, hogy épp azok az emberek fognak keresztre feszíteni, akikkel a legtöbb jót teszed. Ilyenkor mondd el velem: Atyám, bocsáss meg nekik . . . Így valóban munkatársam leszel a megváltás művében."

XII. ÁLLOMÁS

JÉZUS MEGHAL A KERESZTEN

Jézus ott függ a kereszt oltárán. Főpap és áldozat egyszerre. Kimondhatatlan fájdalom, megfoghatatlan szenvedés órái ezek. Ajkai Szíve-sugallta szavakat mondanak: imádkozik poroszlóiért. „Atyám, bocsáss meg nekik . . .” Azonnal alkalmazza is a bűnösökre a megváltás kegyelmeinek zsengéit. Mielőtt meghalna, Édesanyját Szent Jánosnak ajánlja s Szent Jánosban mindnyájunknak. Főpap ő s most felajánlja Atyjának az utolsó áldozatot: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Udvös félelmet gerjesztő ki nyilatkoztatása ez az Isten igazságosságának, Aki saját Fiára ezeket a kinokat mérte.

„Szomjúhozom!” „Beteljesedett!” „Atyám, kezeidbe ajánlom lelkemet!” — Mit

mondanak e szavak lelkünknek? Bemutatják nekünk Jézust szenvedésének leg-szentebb perceiben, megváltói küldetésének csúcspontján.

„Ha felmagasztaltatom a földről, mindenkit magamhoz vonzok” — íme, most valóra válik ez az ígélet.

Jézus kiáltása: Szomjúhozom! — inkább lelke égő szomjúságát jelenti, mint a láztüzes ajkak hűsítő csepp utáni vágyát. Lelkeket akar látni keresztje körül. Hívó, remélő, szerető lelkeket; ártatlan gyermeklelkeket, de ott akarja látni még a bűnösöket is.

Szomjúhozom! — kiált hozzám. Hozz nekem lelkeket, légy áldozat, mint én a lelkekért!

Milyen vigasztalás a haldokló Jézusnak, milyen öröm a Fájdalmas Anyának, ha én vigasztalásul gyermeklelkeket vezetek a kereszt tövébe!

XIII. ÁLLOMÁS

JÉZUST LEVESZIK A KERESZTRŐL ÉS SZENT ANYJÁNAK OLÉBE TESZIK

Jézus elmondotta: „Beteljesedett!” Lehajtotta fejét, kiadta lelkét. Teste még a kereszten függ, a kereszt tövében ott áll Édesanyja, aki elvesztette Fiát. Látja,

hogy egy katona megnyitja Krisztus szent oldalát s Szíve vérenek utolsó cseppjei gördülnek alá testén. S mi lesz most? Vajjon Fia testét is össze akarják törni, meg akarják gyalázni?! Megtörik csontjait, mint a két gonosztevőét? Nem, Isten megkönyörül az Édesanyán.

Arimateai József és Nikodémus fektetik Krisztus testét Mária ölébe. Hogyan adta oda Fiát az embereknek s most hogyan kapja vissza tőlük! Nézi-nézi a Megfeszített sebeit, saját testén érzi minden kis seb fájdalmát; minden sebhely arról beszél neki, hogy miért szenvedett Jézus, miért lett engesztelő áldozattá . . .

Lélek, aki szereted Jézust és engesztelni akarsz, jöjj, lásd Jézus sebeit! Kérdezd meg Máriától, mit kellett anyai szívének szenvednie, kérd, hogy Vele együtt tisztelhesd a szent sebeket úgy, mint Ő.

Mutassuk meg ezt a képet a gyermeknek, hogy megértse: a bűn sebezte így meg a mi Urunkat.

Igérjük meg Máriának, hogy hűségesek leszünk szent Fiához, köszönjük meg égi Édesanyánknak az értünk szenvedett sok-sok keserűséget és azt a szeretetet, amelyet a mi megváltott lelkünk iránt érzett, amikor Fia véres sebeit látta.

XIV. ÁLLOMÁS

JÉZUST SIRBA HELYEZIK

A válás órája elérkezett. József és Nikodémus gyolcsba takargatják a szent Testet és a sírüregbe viszik. Az Anya megteszi Fiának az utolsó szeretetszolgálatot: sirba helyezi Őt úgy, ahogyan valamikor a betlehemi jászolba fektette mint kisdedet. Összetört anyai szívét csak Jézus két barátjának hűséges kitartása, Szent János apostol ragaszkodása és a jámbor asszonyok részvéte vigasztalhatja.

Hatalmas kőtömböt görgetnek a sírüreg szájához. Mária lelke, gondolatai mégsem tudnak elszakadni Fiától. Szinte Fia mellé temetődött Ő is. De azért tudja, hogy ez a sír dicsőséges lesz, azt is tudja, hogy új Élet fakad majd belőle.

Ki tudná elmondani, hogy a Fia szenvedésében való részesedés által mennyi erőt, kegyelmet kapott Mária s mennyi természetfölötti világosság önthette el lelkét?! Csak az a lélek tapasztal mind ebből legalább valami keveset, aki áldozatul és engesztelésül ajánlja fel önmagát.

Szent Pál szavai: „Krisztussal legyünk eltemetve az Ő halálában”, és Mária, Krisztus sírjának őrzője kieszközli lelkünknek a kegyelmet, hogy Krisztus életét élhessük.

Ő őrizzze meg gyermekeink lelkét ártatlannak, érintetlennek, amint Krisztus sírját is megőrizte minden tiszteletlenségtől.

.

Urunk, fogadd kegyesen csekély szeretetszolgálatunkat. Bárcsak megvigasztalhatna ez Téged és bár növelné bennünk a hűséget, buzgóságot!

Légy kegyes a gyermekekhez, akikért felajánljuk szent kínszenvedésed és halálod fájdalmait, tisztítsd meg őket a bűntől és őrizz meg őket szeretetedben.

Amen.

M. I. N. D.

TARTALOM

1. „Minden, amit teszten, szeretetben történjék”	3
2. „Hagyjátok a kisdedeket hozzám jönni . . .”	7
3. „Amíg Krisztus kialakul bennetek!”	12
4. „Nagy a szomorúságom és szívemnek szüntelen a fájdalma” .	16
5. „Mindenkinek adósa vagyok” .	23
6. „Krisztus szeretete sürget minket”	25
7. „Jézus Anyjával, Máriával” . .	30
8. „Azok angyalai mindenkor látják Atyám orcáját . . .”	35
9. „Krisztus evangéliuma áldásának bőségével . . .”	37
10. „Ez üdvösségemre fog szolgálni . . .”	39
Imák	48
Keresztút	65

